

Официален вестник

на Европейския съюз

C 63

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
26 февруари 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	IV Информация	
	ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ	
	Съд на Европейския съюз	
2011/C 63/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 55, 19.2.2011 г.	1
	V Становища	
	СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ	
	Съд	
2011/C 63/02	Дело C-120/08: Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Bavaria NV/Bayerischer Brauerbund eV (Преюдициално запитване — Регламенти (ЕИО) № 2081/92 и (ЕО) № 510/2006 — Прилагане във времето — Член 14 — Регистрация по опростената процедура — Съотношение между марки и защитени географски указания)	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2011/C 63/03	Дело C-507/08: Решение на Съда (четвърти състав) от 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/Словашка република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Частично опрощаване на данъчно задължение на дружество в рамките на производство по сключване на предпазен конкордат — Решение на Комисията, с което се установява, че тази помощ е несъвместима с общия пазар, и се разпорежда нейното възстановяване — Неизпълнение)	2
2011/C 63/04	Дело C-77/09: Решение на Съда (втори състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Италия) — Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda/Ministero della Salute (Фитосанитарни продукти — Директива 2006/134/ЕО — Валидност — Ограничения във връзка с употребата на фенаримол като активно вещество)	3
2011/C 63/05	Дело C-118/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission — Австрия) — производство, започнато от Robert Koller (Понятие за национална юрисдикция по смисъла на член 234 ЕО — Признаване на дипломи — Директива 89/48/ЕИО — Адвокат — Вписване в професионалното сдружение на държава членка, различна от тази, в която дипломата е призната за равностойна)	3
2011/C 63/06	Дело C-208/09: Решение на Съда (втори състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Ilonka Sayn-Wittgenstein/Landeshauptmann von Wien (Европейско гражданство — Свобода на движение и на пребиваване в държавите членки — Закон с конституционен ранг на държава членка, с който се забраняват благородническите титли и привилегии в тази държава — Фамилно име, което пълнолетен гражданин на тази държава е получил поради осиновяване в друга държава членка, в която пребивава — Благородническа титла и частица, които са част от фамилно име — Вписване от органите на първата държава членка в регистъра за гражданско състояние — Служебна поправка в актовете за гражданско състояние — Премахване на благородническата титла и частица)	4
2011/C 63/07	Дело C-215/09: Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Markkinaoikeus — Финландия) — Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, по-рано Suomen Terveystalo Oyj/Oulun kaupunki (Обществени поръчки за услуги — Директива 2004/18/ЕО — Смесен договор — Договор, сключен между възлагащ орган и независимо от него частно предприятие — Създаване на съвместно предприятие с равно дялово участие за предоставяне на здравни услуги — Задължение на партньорите да получават през четиригодишен преходен период здравни услуги от съвместното предприятие в полза на своите работници и служители)	4
2011/C 63/08	Дело C-245/09: Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Arbeidshof te Brussel — Белгия) — Omalet NV/Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (Свободно предоставяне на услуги — Член 49 ЕО — Изпълнител, установен в държава членка — Възлагане на дейност на съговорители, установени в същата държава членка — Изцяло вътрешно положение — Недопустимост на преюдициалното запитване)	5
2011/C 63/09	Дело C-273/09: Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Haarlem — Нидерландия) — Premis Medical BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid („Регламент № 729/2004 — Класиране на стоката „помощна количка за вървене“ в Комбинираната номенклатура — Позиция 9021 — Позиция 8716 — Поправка — Валидност“)	5

2011/C 63/10	Дело C-277/09: Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Court of Session (Scotland), Edinburgh — Обединено Кралство) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/RBS Deutschland Holdings GmbH. (Шеста директива ДДС — Право на приспадане — Придобиване на автомобили и използването им за сделки за лизинг — Разлики между данъчните режими на две държави членки — Забрана на злоупотребата) 6	6
2011/C 63/11	Дело C-304/09: Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Помощи в полза на новорегистрирани на борсата дружества — Възстановяване) 6	6
2011/C 63/12	Дело C-338/09: Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Австрия) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH/Landeshauptmann von Wien (Свободно предоставяне на услуги — Свобода на установяване — Правила на конкуренция — Каботажни превози — Национален превоз на лица по автобусна линия — Заявление за обслужване на линия — Концесия — Разрешително — Условия — Притежаване на седалище или постоянен обект на националната територия — Намалване на приходите, застрашаващо рентабилността на обслужването на вече отдадена на концесия линия) 7	7
2011/C 63/13	Дело C-351/09: Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/Република Малта (Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2000/60/ЕО — Членове 8 и 15 — Състояние на вътрешнотериториалните повърхностни води — Изготвяне и привеждане в действие на програми за мониторинг — Неизпълнение — Предоставяне на обобщени доклади за тези програми за мониторинг — Неизпълнение) 7	7
2011/C 63/14	Дело C-393/09: Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany/Ministerstvo kultury (Интелектуална собственост — Директива 91/250/ЕИО — Правна закрила на компютърните програми — Понятие „обективизирана в каквато и да е форма компютърна програма“ — Включване или невключване на графичен потребителски интерфейс на програма — Авторско право — Директива 2001/29/ЕО — Авторско право и сродните му права в информационното общество — Телевизионно разпространение на графичен потребителски интерфейс — Публично разгласяване на произведение) 8	8
2011/C 63/15	Дело C-438/09: Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Република Полша) — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi (Шеста директива ДДС — Право на приспадане на ДДС по получени доставки — Предоставени услуги — Нерегистрирано по ДДС данъчнозадължено лице — Задължителни данни във фактурата за целите на ДДС — Национална данъчноправна уредба — Изключване на правото на приспадане съгласно член 17, параграф 6 от Шеста директива ДДС) 8	8
2011/C 63/16	Дело C-488/09: Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)/Administración General del Estado (Конвенция ТИР — Митнически кодекс на Общността — Превози, извършвани под покритието на карнет ТИР — Гарантираща асоциация — Нередовно разтоварване — Определяне на мястото на извършване на нарушението — Събиране на вносни мита) 9	9

2011/C 63/17	Дело C-517/09: Решение на Съда (шести състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Органа за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси — Белгия) — в рамките на производство относно RTL Belgium SA, по-рано TVi SA (Директива 89/552/ЕИО — Услуги за телевизионно излъчване — Орган за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси — Понятие за национална юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС — Липса на компетентност на Съда)	9
2011/C 63/18	Дело C-524/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal administratif de Paris, Франция) — Ville de Lyon/Caisse des dépôts et consignations (Преюдициално запитване — Орхуска конвенция — Директива 2003/4/ЕО — Обществен достъп до информация за околната среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Регламент (ЕО) № 2216/2004 — Стандартизирана и защитена система от регистри — Достъп до данните за трансакциите с квоти за емисии на парникови газове — Отказ да се предостави информацията — Централен администратор — Администратори на националните регистри — Поверителност на данните от регистри — Дерогации)	10
2011/C 63/19	Дело C-12/10: Решение на Съда (седми състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf, Германия) — Lecson Elektromobile GmbH/Hauptzollamt Dortmund (Общамитническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Раздел XVII — Транспортни съоръжения — Глава 87 — Автомобилни превозни средства, трактори, мотоциклети и велосипеди и други сухопътни превозни средства, техните части и принадлежности — Позиции 8703 и 8713 — Три- или четириколесни електрически превозни средства, предназначени за транспорт на едно лице, които достигат максимална скорост 6—15 km/h и са снабдени с отделна и регулируема кормилна колона, наричани „електромобили“)	11
2011/C 63/20	Дело C-116/10: Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxembourg) — État du Grand-duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines/Pierre Feltgen (синдик на Basino Charter Company SA), Basino Charter Company SA (Шеста директива ДДС — Случаи на освобождаване — Член 15, точка 4, буква а) и точка 5 — Освобождаване на сделки по наемане на морски плавателни съдове — Обхват)	11
2011/C 63/21	Дело C-276/10: Решение на Съда (осми състав) от 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/Чешка република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2006/118/ЕО — Опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им — Липса на транспониране в определения срок)	12
2011/C 63/22	Дело C-287/10: Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal administratif — Люксембург) — Tankreederei I SA/Directeur de l'administration des contributions directes (Свободно предоставяне на услуги — Свободно движение на капитали — Данъчно облекчение за инвестиции — Предоставяне при фактическо използване на инвестициите на националната територия — Експлоатация на речни плавателни съдове, използвани в други държави членки)	12

2011/C 63/23	Дело C-491/10: Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Celle, Германия) — Joseba Andoni Aguirre Zarraga/Simone Pelz (Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и по дела, свързани с родителска отговорност — Родителска отговорност — Право на упражняване на родителски права — Отвличане на дете — Член 42 — Изпълнение на удостоверено решение на компетентния (испански) съд, с което се разпорежда връщането на дете — Правомощие на замоления (германски) съд да откаже изпълнението на това решение в случай на тежко нарушение на правата на детето)	12
2011/C 63/24	Дело C-336/08: Определение на Съда (трети състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Landessozialgericht Berlin — Германия) — Christel Reinke/AOK Berlin (Преюдициално запитване — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)	13
2011/C 63/25	Дело C-334/09: Определение на Съда (шести състав) от 2 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Meiningen — Германия) — Frank Scheffler/Landkreis Wartburgkreis (Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Директива 91/439/ЕИО — Взаимно признаване на свидетелствата за управление на моторни превозни средства — Отказ от национално свидетелство за управление след достигане на максималната граница от точки за различни нарушения — Свидетелство за управление, издадено в друга държава членка — Отрицателно заключение на медико-психологична експертиза, получено в държавата членка по пребиваване след получаването на ново свидетелство в друга държава членка — Отнемане на правото на управление на територията на първата държава членка — Право на държавата членка по пребиваване на притежателя на свидетелството, издадено от друга държава членка, да прилага към посоченото свидетелство своята национална уредба относно ограничаването, временното отнемане, отнемането или анулирането на правото на управление — Условия — Тълкуване на понятието „проява след получаването на ново свидетелство за управление“)	13
2011/C 63/26	Дело C-20/10: Определение на Съда (шести състав) от 11 ноември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Trani, Италия) — Vito Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA (Член 104, параграф 3, от Процедурния правилник — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Клаузи 3 и 8 от Рамковото споразумение за срочната работа — Срочни трудови договори в публичния сектор — Първи или единствен срочен договор — Задължение за посочване на обективните причини — Отпадане — Намалване на общото равнище на закрила на работниците — Принцип на недопускане на дискриминация — Членове 82 ЕО и 86 ЕО)	14
2011/C 63/27	Дело C-22/10 P: Определение на Съда (пети състав) от 27 октомври 2010 г. — REWE-Zentral AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Жалба — Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Clina“ — По-ранна словна марка на Общността „CLINAIR“ — Отказ за регистрация — Относителни основания за отказ — Разглеждане на вероятността от объркване — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б)	15
2011/C 63/28	Дело C-102/10: Определение на Съда (осми състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Judecătoria Focşani, Румъния) — Frăsina Bejan/Tudorel Muşat (Процедурен правилник — Член 92, параграф 1, член 103, параграф 1 и член 104, параграф 3, първа и втора алинеи — Сближаване на законодателствата — Система за задължителна застраховка „Гражданската отговорност“ за моторните превозни средства — Договор за доброволна застраховка — Неприложимост)	15

2011/C 63/29	Дело C-193/10: Определение на Съда (осми състав) от 9 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — KMB Europe BV/Hauptzollamt Duisburg (Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Мултимедиен MP3 плейър — Позиция 8521 — Апарати за записване или възпроизвеждане на образ и звук)	16
2011/C 63/30	Дело C-199/10: Определение на Съда (пети състав) от 22 ноември 2010 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública (Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Членове 56 ЕО и 58 ЕО — Облагане на дивидентите — Удържане при източника — Национално данъчно законодателство, което предвижда освобождаване на дивидентите, изплащани на местни дружества)	16
2011/C 63/31	Дело C-377/10: Определение на Съда (пети състав) от 6 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Dolj — Румъния) — Adrian Băilă/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu (Преюдициално запитване — Липса на връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство — Недопустимост)	17
2011/C 63/32	Дело C-439/10: Определение на Съда (пети състав) от 7 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Bacău — Румъния) — SC DRA SPEED SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău (Преюдициално запитване — Липса на описание на фактическата обстановка — Недопустимост)	17
2011/C 63/33	Дело C-440/10: Определение на Съда (пети състав) от 7 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Bacău — Румъния) — SC SEMTEX SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău (Преюдициално запитване — Липса на изложение на фактическата обстановка — Недопустимост)	18
2011/C 63/34	Дело C-441/10: Определение на Съда (пети състав) от 7 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Bacău — Румъния) — Ioan Anghel/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău (Преюдициално запитване — Липса на изложение на фактическата обстановка — Недопустимост)	18
2011/C 63/35	Дело C-262/88 INT: Молбата за тълкуване на Решение от 17 май 1990 г. по дело Barber (C-262/88), подадена на 26 май 2010 г. от Manuel Enrique Peinado Guitart	18
2011/C 63/36	Дело C-549/10 P: Жалба, подадена на 22 ноември 2010 г. от Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 9 септември 2010 г. по дело T-155/06: Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikksystemer AS/Европейска комисия ...	18

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2011/C 63/37	Дело С-562/10: Иск, предявен на 30 ноември 2010 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия	19
2011/C 63/38	Дело С-566/10 Р: Жалба, подадена на 2 декември 2010 г. от Италианската република срещу Решение на Общия съд (шести състав) от 13 септември 2010 г. по съединени дела Т-166/07 и Т-285/07, Италианска република/Европейска комисия	21
2011/C 63/39	Дело С-567/10: Преюдициално запитване, отправено от Cour constitutionnelle (Белгия) на 3 декември 2010 г. — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL/Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale	22
2011/C 63/40	Дело С-570/10: Иск, предявен на 6 декември 2010 г. — Европейска комисия/Ирландия	22
2011/C 63/41	Дело С-601/10: Иск, предявен на 17 декември 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция ...	22
2011/C 63/42	Дело С-6/11: Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) (Обединеното кралство) на 5 януари 2011 г. — Daiichi Sankyo Company/Comptroller-General of Patents	23
2011/C 63/43	Дело С-16/11: Иск, предявен на 11 януари 2011 г. — Европейска комисия/Република Естония	24
2011/C 63/44	Дело С-60/09: Определение на председателя на Съда от 1 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Италия) — Lucio Rubano/Regione Campania, Comune di Cusano Mutri	24
2011/C 63/45	Дело С-116/09: Определение на председателя на осми състав на Съда от 7 декември 2010 г. — (преюдициално запитване от Bezirksgericht Ried i.L. — Австрия) — Наказателно производство срещу Antonio Formato, Lenka Rohackova, Torsten Kuntz, Gardel Jong Aten, Hubert Kanatschnig, Jarmila Szabova, Zdenka Powerova, Nousia Nettuno	24
2011/C 63/46	Дело С-387/09: Определение на председателя на Съда от 30 ноември 2010 г. (преюдициално запитване от Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife — Испания) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)/Magnatradning SL	24
2011/C 63/47	Дело С-33/10: Определение на председателя на Съда от 8 декември 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Дания	25
2011/C 63/48	Дело С-208/10: Определение на председателя на Съда от 23 ноември 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република	25

Общ съд

2011/C 63/49	Дело T-382/08: Решение на Общия съд от 18 януари 2011 г. — Advance Magazine Publishers/CXВП — Carrel & Irmãos (VOGUE) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „VOGUE“ — По-ранна национална словна марка „VOGUE Portugal“ — Липса на реално използване на по-ранната марка — Член 43, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	26
2011/C 63/50	Дело T-336/09: Решение на Общия съд от 19 януари 2011 г. — Häfele/CXВП — Topcom Europe (Topcom) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Торсом“ — По-ранни словни марки на Общността и на Бенелюкс „ТОРСОМ“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство между стоките — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	26
2011/C 63/51	Дело T-411/09: Определение на Общия съд от 12 януари 2011 г. — Terezakis/Комисия („Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Частичен отказ за достъп — Замяна на обжалвания административен акт в хода на съдебното производство — Отказ за съобразяване на исканията — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество“)	26
2011/C 63/52	Дело T-563/10 P: Жалба, подадена на 10 декември 2010 г. от Patrizia De Luca срещу Решение на Съда на публичната служба от 30 септември 2010 г. по дело F-20/06, De Luca/Комисия	27
2011/C 63/53	Дело T-570/10: Жалба, подадена на 17 декември 2010 г. — Environmental Manufacturing/CXВП — Wolf (Изображение на главата на вълк)	27
2011/C 63/54	Дело T-571/10: Жалба, подадена на 16 декември 2010 г. — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik/CXВП — Imprexmetal (FLT-1)	28
2011/C 63/55	Дело T-580/10: Жалба, подадена на 22 декември 2010 г. — Wohlfahrt/CXВП — Ferrero (Kindertraum)	29
2011/C 63/56	Дело T-581/10: Жалба, подадена на 23 декември 2010 г. — X Technology Swiss/CXВП — Brawn (X-Undergear)	29
2011/C 63/57	Дело T-585/10: Жалба, подадена на 17 декември 2010 г. — Aitic Penteo/CXВП — Atos Worldline (PENTEО)	30
2011/C 63/58	Дело T-7/11: Жалба, подадена на 7 януари 2011 г. — Bank Melli Iran/Съвет	30
2011/C 63/59	Дело T-12/11: Жалба, подадена на 7 януари 2011 г. — Iran Insurance/Съвет	31

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2011/С 63/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 55, 19.2.2011 г.

Предишни публикации

ОВ С 46, 12.2.2011 г.

ОВ С 38, 5.2.2011 г.

ОВ С 30, 29.1.2011 г.

ОВ С 13, 15.1.2011 г.

ОВ С 346, 18.12.2010 г.

ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof — Германия) — Bavaria NV/Bayerischer Brauerbund eV

(Дело C-120/08) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламенти (ЕИО) № 2081/92 и (ЕО) № 510/2006 — Прилагане във времето — Член 14 — Регистрация по опростената процедура — Съотношение между марки и защитени географски указания)

(2011/С 63/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Bavaria NV

Отговорник: Bayerischer Brauerbund eV

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 13, параграф 1, буква б) и на член 14, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114), както и на член 17 от Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета от 14 юли 1992 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 208, стр. 1) — Валидност на Регламент (ЕО) № 1347/2001 на Съвета от 28 юни 2001 година за допълнение на приложението към Регламент (ЕО) № 1107/96 на Комисията относно регистрацията на географските указания и наименованията за произход на основание процедурата, предвидена в член 17 от Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета (ОВ L 182, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 38, стр. 128) — Конфликт между защитено географско указание, регистрирано според опростената процедура на член 17 от Регламент (ЕО) № 2081/92 (тук: „Bayerisches Bier“) и международна марка (тук: марка, съдържаща думата „Bavaria“)

Диспозитив

Член 14, параграф 1 от Регламент (ЕИО) на Съвета № 2081/92 от 14 юли 1992 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни се прилага за разрешаването на конфликти между наименование, валидно регистрирано като защитено географско указание по опростената процедура, предвидена в член 17 от този регламент, и марка, съответстваща на една от ситуацияите, посочени в член 13 от същия и която се отнася до същия вид продукт, за която заявката за регистрация е подадена както преди регистрацията на това наименование, така и преди влизането в сила на Регламент (ЕО) № 692/2003 на Съвета от 8 април 2003 година за изменение на Регламент № 2081/92. Датата на влизане в сила на регистрацията на това наименование е референтната дата от гледна точка на посочения член 14, параграф 1 в първоначалната му редакция.

⁽¹⁾ ОВ С 197, 2.8.2008 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/Словашка република

(Дело C-507/08) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Частично опрощаване на данъчно задължение на дружество в рамките на производство по сключване на предпазен конкордат — Решение на Комисията, с което се установява, че тази помощ е несъвместима с общия пазар, и се разпорежда нейното възстановяване — Неизпълнение)

(2011/С 63/03)

Език на производството: словашки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: С. Giolito, J. Javorský и К. Walkerová)

Отговорник: Словашка република (представител: В. Ricziová)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с Решение С(2006) 2082 окончателен на Комисията от 7 юни 2006 г., с което се установява несъвместимостта с общия пазар на помощта, отпусната от Словашката република в полза на Fricopa Košice под формата на отмяна на данъчно задължение от данъчната служба в рамките на производство по предпазен конкордат с кредиторите, и се разпорежда нейното възстановяване (държавна помощ № С-25/2005, ex NN/2005) (ОВ L 112, стр. 14)

Диспозитив

1. Като не е приела в предвидения срок всички необходими мерки за възстановяване на неправотерната помощ, посочена в Решение 2007/254/ЕО на Комисията от 7 юни 2006 г. относно държавна помощ С-25/05 (ex NN 21/05) приведена в действие от Словашката република за Fricopa Košice a.s., Словашката република не е изпълнила задълженията си по член 249, четвърта алинея ЕО и по член 2 от посоченото решение.
2. Осъжда Словашката република да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 102, 1.5.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Италия) — Gowan Comércio Internacional e Serviços Lda/Ministero della Salute

(Дело С-77/09) (¹)

(Фитосанитарни продукти — Директива 2006/134/ЕО — Валидност — Ограничения във връзка с употребата на фенаримол като активно вещество)

(2011/С 63/04)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gowan Comércio Internacional e Serviços L^{da}

Ответник: Ministero della Salute

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio — Валидност, що се отнася до ограниченията за вписването на фенаримол като активно вещество, на приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30), изменена с

Директива 2006/134/ЕО на Комисията от 11 декември 2006 година за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета за включване на фенаримол като активно вещество (ОВ L 349, стр. 32).

Диспозитив

При разглеждането на преюдициалния въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Директива 2006/134/ЕО на Комисията от 11 декември 2006 година за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета за включване на фенаримол като активно вещество.

(¹) ОВ С 102 от 1.5.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission — Австрия) — производство, започнато от Robert Koller

(Дело С-118/09) (¹)

(Понятие за национална юрисдикция по смисъла на член 234 ЕО — Признаване на дипломи — Директива 89/48/ЕИО — Адвокат — Вписване в професионалното сдружение на държава членка, различна от тази, в която дипломата е призната за равностойна)

(2011/С 63/05)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission

Страна в главното производство

Robert Koller

Предмет

Преюдициално запитване — Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission — Тълкуване на Директива 89/48/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години (ОВ L 19, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 76) — Приложимост на директивата в случая на австрийски гражданин, който е вписан в регистъра на адвокатите в Испания след признаването на австрийската му диплома и след допълнителен курс на обучение в испански университет с продължителност по-малко от три години и който след като в продължение на три седмици е упражнявал професията си в Испания, иска да бъде допуснат до изпита за правоспособност, за да бъде вписан в регистъра на адвокатите в Австрия, въз основа на издадения в Испания документ за адвокатска правоспособност

Диспозитив

1. С оглед на достъпа, при условие че положи успешно изпит за правоспособност, до регламентираната адвокатска професия в приемащата държава членка, на разпоредбите на Директива 89/48/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години, изменена с Директива 2001/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2001 година, може да се прави позоваване от титуляря на документ за официална квалификация, издаден в тази държава членка и удостоверяващ курс на образование след средното образование с продължителност повече от три години, както и на равностоен документ за официална квалификация, издаден в друга държава членка след допълнително обучение с продължителност по-малко от три години и предоставящ му в последната държава достъп до регламентираната адвокатска професия, която упражнява там ефективно към датата, на която е подал искането да бъде допуснат до изпита за правоспособност.
2. Директива 89/48, изменена с Директива 2001/19, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска възможността компетентните органи на приемащата държава членка да откажат на лице, намиращо се в положение като това на жалбоподателя по главното производство, да го допуснат до изпита за правоспособност за адвокатската професия при липсата на доказателство за полагането на практическия стаж, изискван от правната уредба на тази държава членка.

(¹) ОВ С 141, 20.6.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Ilonka Sayn-Wittgenstein/Landeshauptmann von Wien

(Дело С-208/09) (¹)

(Европейско гражданство — Свобода на движение и на пребиваване в държавите членки — Закон с конституционен ранг на държава членка, с който се забраняват благородническите титли и привилегии в тази държава — Фамилно име, което пълнолетен гражданин на тази държава е получил поради осиновяване в друга държава членка, в която пребивава — Благородническа титла и частица, които са част от фамилно име — Вписване от органите на първата държава членка в регистъра за гражданско състояние — Служебна поправка в актовете за гражданско състояние — Премахване на благородническата титла и частица)

(2011/С 63/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ilonka Sayn-Wittgenstein

Ответник: Landeshauptmann von Wien

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgerichtshof — Тълкуване на член 18 ЕО — Закон с конституционен ранг на държава членка, с който се премахват благородническите титли и привилегии в тази държава и се забранява на гражданите да носят чуждестранни благороднически титли — Отказ на органите на тази държава членка да впишат в акта за раждане благородническа титла и частица, които са част от фамилно име, което пълнолетен гражданин на тази държава е получил в друга държава членка, в която пребивава, поради осиновяването му от гражданин на последната държава

Диспозитив

Член 21 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска при обстоятелства като тези по главното производство органите на държава членка да откажат да признаят всички части на фамилното име на гражданин на тази държава членка, определено в друга държава членка, в която въпросният гражданин пребивава, при осиновяването му като пълнолетно лице от гражданин на втората държава членка, когато фамилното име включва благородническа титла, която е недопустима в първата държава членка съгласно конституционното ѝ право, след като приетите от органите в този контекст мерки са обосновани по съображения за обществен ред, тоест са необходими за защита на интересите, които целят да гарантират, и са пропорционални на следваната легитимна цел.

(¹) ОВ С 193, 15.8.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Markkinaoikeus — Финландия) — Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, по-рано Suomen Terveystalo Oyj/Oulun kaupunki

(Дело С-215/09) (¹)

(Обществени поръчки за услуги — Директива 2004/18/ЕО — Стесен договор — Договор, сключен между възлагащ орган и независимо от него частно предприятие — Създаване на съвместно предприятие с равно дялово участие за предоставяне на здравни услуги — Задължение на партньорите да получават през четиригодишен преходен период здравни услуги от съвместното предприятие в полза на своите работници и служители)

(2011/С 63/07)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Markkinaoikeus

Страни в главното производство

Иници: Mehiläinen Oy, Terveystalo Healthcare Oy, по-рано Suomen Terveystalo Oyj

Ответник: Oulun kaupunki

Предмет

Преюдициално запитване — Markkinaoikeus — Тълкуване на член 1, параграф 2, букви а) и г) от Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116) — Договор между община и независимо частно дружество, с който се предвижда учредяването на съвместно предприятие, в което те участват в еднаква степен и на което са прехвърлени съответните им дейности в областта на здравеопазването и доброто състояние на служителите — Договор, по силата на който общината и частното дружество се задължават пред новото съвместно предприятие да получават услугите в областта на здравеопазването и доброто състояние за съответните си работници или служители

Диспозитив

Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки трябва да се тълкува в смисъл, че когато възлагащ орган сключва с независимо от него предприятие договор, предвиждащ създаването на съвместно предприятие под формата на акционерно дружество с предмет предоставяне на услуги, свързани със здравето и благосъстоянието на работното място, възлагането от съответния възлагащ орган на поръчката за услугите, предназначени за собствените му работници и служители, чиято стойност надхвърля предвидения в Директивата праг, и която е отделена от учредителния договор на това дружество, трябва да се извършва при спазване на разпоредбите от Директивата, приложими към услугите, включени в приложение II Б от нея.

(¹) ОВ С 193 от 15.8.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Arbeidshof te Brussel — Белгия) — Omalet NV/Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

(Дело С-245/09) (¹)

(Свободно предоставяне на услуги — Член 49 ЕО — Изпълнител, установен в държава членка — Възлагане на дейност на съдоговорители, установени в същата държава членка — Изцяло вътрешно положение — Недопустимост на преюдициалното запитване)

(2011/С 63/08)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidshof te Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподател: Omalet NV

Отговорник: Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

Предмет

Преюдициално запитване — Arbeidshof te Brussel — Тълкуване на член 49 ЕО — Социално законодателство — Установен в Белгия изпълнител, възлагащ дейност на установени в същата държава членка съдоговорители, които не са регистрирани пред националните органи — Прилагане или неприлагане на член 49 ЕО

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от arbeidshof te Brussel (Белгия) с акт от 25 юни 2009 г., е недопустимо.

(¹) ОВ С 220, 12.9.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Haarlem — Нидерландия) — Premis Medical BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

(Дело С-273/09) (¹)

(„Регламент № 729/2004 — Класиране на стоката „помощна количка за вървене“ в Комбинираната номенклатура — Позиция 9021 — Позиция 8716 — Поправка — Валидност“)

(2011/С 63/09)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Haarlem

Страни в главното производство

Ищец: Premis Medical BV

Отговорник: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, kantoor Laan op Zuid

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank Haarlem (Нидерландия) — Тълкуване на Регламент (ЕО) № 729/2004 на Комисията от 15 април 2004 година относно класирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ L 113, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 02, том 17, стр. 20) — Ортопедични апарати и артикули, имащи за цел да се компенсират недостатък или недъг по смисъла на позиция 9021 от Комбинираната номенклатура — Количка за вървене, предназначена да помага на лица, които имат трудности при ходене.

Диспозитив

Регламент (ЕО) № 729/2004 на Комисията от 15 април 2004 година относно класифицирането на определени стоки в Комбинираната номенклатура, в редакцията му, произтичаща от поправка, публикувана на 7 май 2004 г., е невалиден,

доколкото, от една страна, направената поправка разширява приложното поле на първоначалния регламент, като включва в него помощните колички за вървене, състоящи се от руха алуминиева тръбна рамка на четири колела, с предни въртящи се колела, дръжки и спирачки и предназначени да помагат на лица, които имат трудности при ходене, а от друга страна, класира посочените помощни колички за вървене в подпозиция 8716 80 00 от Колбнинираната ноленклатура.

(¹) ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Court of Session (Scotland), Edinburgh — Обединено Кралство) — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/RBS Deutschland Holdings GmbH.

(Дело С-277/09) (¹)

(Шеста директива ДДС — Право на приспадане — Придобиване на автомобили и използването им за сделки за лизинг — Разлики между данъчните режими на две държави членки — Забрана на злоупотребата)

(2011/С 63/10)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Отговорник: RBS Deutschland Holdings GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Court of Session (Scotland), Edinburgh — Тълкуване на член 17, параграф 3, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Сделки, извършени с единственото намерение да се получи данъчно предимство — Предоставяне на услуги за наем на леки автомобили в Обединеното кралство от германското дъщерно дружество на банка, установена в Обединеното кралство.

Диспозитив

1. При обстоятелства като тези в главното производство член 17, параграф 3, буква а) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа трябва да се тълкува в смисъл, че държава членка не може да откаже на данъчнозадължено лице приспадането на данъка върху добавената стойност по получени доставки, платен при придобиването на стоки, осъществено в тази държава членка, когато тези стоки са използвани за целите

на осъществени в друга държава членка сделки за лизинг, с единствения мотив, че сделките, съставляващи извършени доставки, не са довели до плащане на данъка върху добавената стойност във втората държава членка.

2. Принципът на забрана на злоупотребата допуска да се приложи правото на приспадане на данъка върху добавената стойност, признато в член 17, параграф 3, буква а) от Директива 77/388, при обстоятелства като тези в главното производство, при които предприятие, установено в една държава членка, избира да реализира чрез дъщерното си дружество, установено в друга държава членка, сделки за лизинг на стоки на трето дружество, установено в първата държава членка, за да избегне начисляването на данък върху добавената стойност върху плащанията по тези сделки, които са квалифицирани в първата държава членка като предоставяне на услуги по лизинг, извършени във втората държава членка, а в тази втора държава членка — като доставки на стоки, извършени в първата държава членка.

(¹) ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело С-304/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Държавни помощи — Помощи в полза на новорегистрирани на борсата дружества — Възстановяване)

(2011/С 63/11)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Flynn, E. Righini и V. Di Bucci)

Отговорник: Италианска република (представители: G. Palmieri и P. Gentili)

Предмет

Неизпълнение на задължения — Неприемане в предвидения срок на необходимите мерки за съобразяване с членове 2, 3 и 4 от Решение 2006/261/ЕО на Комисията от 16 март 2005 година относно схема за помощи № С 8/2004 (ex NN 164/2003), приведена в изпълнение от Италия в полза на новорегистрирани на борсата дружества (ОВ L 94, стр. 42).

Диспозитив

1. Като не е приела в предвидените срокове всички необходими мерки, за да премахне схемата за помощи, обявена за неправотерна и несъвместима с общия пазар с Решение 2006/261/ЕО на Комисията от 16 март 2005 година относно схема за помощи № С 8/2004 (ex NN 164/2003), приведена в изпълнение от Италия в полза на новорегистрирани на борсата дружества, и за да си възстанови от получателите отпуснатите по тази схема помощи, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2 и 3 от това решение.

2. Осъжда Италианската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 256, 24.10.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Австрия) — Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH/Landeshauptmann von Wien

(Дело С-338/09) (¹)

(Свободно предоставяне на услуги — Свобода на установяване — Правила на конкуренция — Каботажни превози — Национален превоз на лица по автобусна линия — Заявление за обслужване на линия — Концесия — Разрешително — Условия — Притежаване на седалище или постоянен обект на националната територия — Намаляване на приходите, застрашаващо рентабилността на обслужването на вече отдадена на концесия линия)

(2011/С 63/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Yellow Cab Verkehrsbetriebs GmbH

Ответник: Landeshauptmann von Wien

Предмет

Преюдициално запитване — Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Тълкуване на член 49 и сл. ЕО, както и на член 81 и сл. ЕО — Правна уредба на държава членка, която поставя предоставянето на концесия за обслужване на линия на обществения превоз в зависимост от двойното условие заявителят на тази концесия да е установен в тази държава и новата линия да не застрашава рентабилността на съществуваща транспортна линия с подобен маршрут

Диспозитив

1. Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която за целите на предоставянето на разрешително за обслужване на автобусна линия на градския обществен превоз по редовен маршрут с определени спирки и по установено разписание изисква подалите заявление икономически оператори, установени в други държави членки, да притежават седалище или друг обект на територията на тази държава членка още преди да получат разрешително за обслужването на тази линия. За сметка на това член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, предвиждаща изискване за установяване, когато това изискване трябва да бъде изпълнено, след като е предоставено разрешителното и преди заявителят да е започнал да обслужва посочената линия.
2. Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда отказ да се

предостави разрешително за обслужването на туристическа автобусна линия поради намаляване на рентабилността на конкурентно предприятие, притежаващо разрешително за обслужване на линия, която е напълно или отчасти идентична с исканата линия, при това единствено въз основа на твърденията на това конкурентно предприятие.

(¹) ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/Република Малта

(Дело С-351/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2000/60/ЕО — Членове 8 и 15 — Състояние на вътрешнотериториалните повърхностни води — Изготвяне и привеждане в действие на програми за мониторинг — Неизпълнение — Предоставяне на обобщени доклади за тези програми за мониторинг — Неизпълнение)

(2011/С 63/13)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и К. Xuereb)

Ответник: Република Малта (представители: S. Camilleri, D. Mangion, P. Grech и Y. Rizzo)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 8 и 15 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка на действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 6, стр. 193) — Задължение за изготвяне и привеждане в действие на програми за мониторинг на състоянието на вътрешнотериториалните повърхностни води — Задължение за предоставяне на обобщени доклади за програмите за мониторинг на състоянието на вътрешнотериториалните повърхностни води

Диспозитив

1. На първо място, като не е изготвила и не е привела в действие програми за мониторинг на състоянието на вътрешнотериториалните повърхностни води съгласно член 8, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 година за установяване на рамка на действията на Общността в областта на политиката за водите и на второ място, като не е предоставила обобщени доклади за програмите за мониторинг на състоянието на вътрешнотериториалните повърхностни води съгласно член 15, параграф 2 от тази директива, Република Малта не е изпълнила задълженията си по членове 8 и 15 от посочената директива.

2. Осъжда Република Малта да понесе съдебните разности.

(¹) ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud — Чешка република) — Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany/Ministerstvo kultury

(Дело С-393/09) (¹)

(Интелектуална собственост — Директива 91/250/ЕИО — Правна закрила на компютърните програми — Понятие „обективизирана в каквато и да е форма компютърна програма“ — Включване или невключване на графичен потребителски интерфейс на програма — Авторско право — Директива 2001/29/ЕО — Авторско право и сродните му права в информационното общество — Телевизионно разпространение на графичен потребителски интерфейс — Публично разгласяване на произведение)

(2011/С 63/14)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Ищец: Bezpečnostní softwarová asociace — Svaz softwarové ochrany

Ответник: Ministerstvo kultury

Предмет

Преюдициално запитване — Nejvyšší správní soud — Тълкуване на член 1, параграф 2 от Директива 91/250/ЕИО на Съвета от 14 май 1991 година относно правната защита на компютърните програми (ОВ L 122, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 114) и на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) — Включване или невключване на графичния потребителски интерфейс в понятието „обективизирана в каквато и да е форма компютърна програма“, посочено в член 1, параграф 2 от Директива 91/250

Диспозитив

1. Графичният потребителски интерфейс не представлява обективизирана форма на компютърна програма по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 91/250/ЕИО на Съвета от 14 май 1991 година относно правната защита на компютърните програми и той не може да се ползва от закрилата на авторското право върху компютърните програми по силата на тази директива. Този интерфейс обаче може да се ползва от закрилата на авторското право като произведение по силата на Директива

2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, ако той е собствено творение на своя автор.

2. Телевизионното разпространение на графичен потребителски интерфейс не представлява публично разгласяване на защитено от авторското право произведение по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 2001/29.

(¹) ОВ С 11, 16.1.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny — Република Полша) — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Дело С-438/09) (¹)

(Шеста директива ДДС — Право на приспадане на ДДС по получени доставки — Предоставени услуги — Нерезигстрирано по ДДС данъчнозадължено лице — Задължителни данни във фактурата за целите на ДДС — Национална данъчноправна уредба — Изключване на правото на приспадане съгласно член 17, параграф 6 от Шеста директива ДДС)

(2011/С 63/15)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bogusław Juliusz Dankowski

Ответник: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Предмет

Преюдициално запитване — Naczelny Sąd Administracyjny — Тълкуване на член 17, параграф 6 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данък върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Съвместимост с тази разпоредба на национална правна уредба, която изключва правото на приспадане на платен за предоставена услуга ДДС въз основа на издадена в нарушение на националното право фактура от лице, невписано в регистъра на данъчнозадължените по ДДС лица

Диспозитив

1. Член 18, параграф 1, буква а) и член 22, параграф 3, буква б) от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената

стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2006/18/ЕО на Съвета от 14 февруари 2006 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че данъчнозадълженото лице има право на приспадане на данъка върху добавената стойност, платен за доставки на услуги, предоставени му от друго данъчнозадължено лице, което не е регистрирано за целите на този данък, когато фактурите за тези доставки съдържат цялата изискуема информация по посочения член 22, параграф 3, буква б), и в частност информацията, която е необходима за идентифициране на издателя на фактурите и на естеството на предоставените услуги.

2. Член 17, параграф 6 от Шеста директива 77/388, изменена с Директива 2006/18, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която изключва правото на приспадане на данъка върху добавената стойност, платен от данъчнозадължено лице на друго данъчнозадължено лице, доставчик на услуги, когато последното не е регистрирано за целите на този данък.

(¹) ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)/Administración General del Estado

(Дело С-488/09) (¹)

(Конвенция ТИР — Митнически кодекс на Общността — Превози, извършвани под покритието на карнет ТИР — Гарантираща асоциация — Нередовно разтоварване — Определяне на мястото на извършване на нарушението — Събиране на вносни мита)

(2011/С 63/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Asociación de Transporte Internacional por Carretera (ASTIC)

Ответник: Administración General del Estado

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Supremo — Тълкуване на член 221, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58) и на член 454, параграф 3 и член 455 от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3) — Международни превози, извършвани под покритието на карнет ТИР — Нарушения или нередности — Място — Производство — Последващо събиране на вносни или износни мита

Диспозитив

1. Членове 454 и 455 от Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността трябва да се тълкуват в смисъл, че когато презумпцията за компетентност относно събирането на митническо задължение от държавата членка, на чиято територията е установено нарушение, извършено в рамките на превоз под покритието на карнет ТИР, бъде оборена в резултат от съдебен акт, в който се установява, че това нарушение е извършено на територията на друга държава членка, митническите органи на последната стават компетентни относно събирането на това задължение, при условие че фактите от състава на сполетнатото нарушение са станали предмет на съдебни производства в срок от две години от датата, на която гарантиращата асоциация относно територията, на която нарушението е открито, е била уведомена за него.
2. Член 455, параграф 1 от Регламент № 2454/93 във връзка с член 11, параграф 1 от Митническата конвенция относно международния превоз на стоки под покритието на карнети ТИР, подписана в Женева на 14 ноември 1975 г., трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като тези по главното производство гарантираща асоциация не би могла да се позовава на погасителната давност, предвидена в тези разпоредби, когато митническите органи на държавата членка, за чиято територия тя отговаря, я уведомят в срок от една година след датата, на която тези органи са били уведомени за влезлия в сила съдебен акт, в който се установява тяхната компетентност, относно фактите, породили митническото задължение, което тя трябва да изпълни до размера на гарантираната от нея сума.

(¹) ОВ С 63, 13.3.2010 г.

Решение на Съда (шести състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Органа за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси — Белгия) — в рамките на производство относно RTL Belgium SA, по-рано TVi SA

(Дело С-517/09) (¹)

(Директива 89/552/ЕИО — Услуги за телевизионно излъчване — Орган за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси — Понятие за национална юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС — Липса на компетентност на Съда)

(2011/С 63/17)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Орган за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси

Страна в главното производство

RTL Belgium SA, по-рано TVi SA

Предмет

Преюдициално запитване — Орган за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси (Белгия) — Тълкуване на член 1, буква в) от Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 215) — Свободно предоставяне на услуги — Телевизионни програмни емисии — Понятия „доставчик“ на аудиовизуални услуги и „ефективен контрол както върху избора на предавания, така и върху тяхната организация“ — Понятие за национална юрисдикция по смисъла на член 267 ДФЕС

Диспозитив

Съдът не е компетентен да отговори на въпроса, поставен от Органа за издаване на разрешения и осъществяване на контрол към Върховния съвет по аудиовизуалните въпроси с неговото решение от 3 декември 2009 г.

(¹) ОВ С 51, 27.2.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal administratif de Paris, Франция) — Ville de Lyon/Caisse des dépôts et consignations

(Дело С-524/09) (¹)

(Преюдициално запитване — Орхуска конвенция — Директива 2003/4/ЕО — Обществен достъп до информация за околната среда — Директива 2003/87/ЕО — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове — Регламент (ЕО) № 2216/2004 — Стандартизирана и защитена система от регистри — Достъп до данните за трансакциите с квоти за емисии на парникови газове — Отказ да се предостави информацията — Централен администратор — Администратори на националните регистри — Поверителност на данните от регистрите — Дерогации)

(2011/С 63/18)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ville de Lyon

Отговорник: Caisse des dépôts et consignations

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal administratif de Paris — Тълкуване на Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 година относно обществения достъп до информация за околната среда (ОВ L 41, стр. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 9, стр. 200) и Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в

рамките на Общността (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78), както и на членове 9 и 10 от Регламент (ЕО) № 2216/2004 на Комисията от 21 декември 2004 година за стандартизирана и защитена система от регистри съгласно Директива 2003/87 и Решение № 280/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 386, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 37, стр. 250) и на приложение XVI към него — Достъп до данните за трансакциите с квоти за емисии на парникови газове — Отказ да се предоставят тези данни — Съответни правомощия на централния администратор и на администратора на националния регистър — Поверителност на данните от регистрите и възможност за изключение.

Диспозитив

1. Исканията за предоставяне на данни за трансакции като разглежданите в главното производство, които се отнасят до имената на титулярите на прехвърлящата и на приемащата партия при прехвърляне на квоти за емисии, до квотите или Киото единиците, участващи в тези трансакции, както и до датата и часа на посочените трансакции, се уреждат единствено от специалните правила за публично предоставяне и за поверителност, съдържащи се в Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, в редакцията ѝ съгласно Директива 2004/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 година, както и в Регламент (ЕО) № 2216/2004 на Комисията от 21 декември 2004 година за стандартизирана и защитена система от регистри съгласно Директива 2003/87 и Решение № 280/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.
2. Данни за трансакции като данните, до които в случая по главното производство е поискал достъп орган на местната власт, предоговарящ концесия за обществена услуга, са поверителни по смисъла на Регламент № 2216/2004 и — съгласно членове 9 и 10 от този регламент във връзка с параграфи 11 и 12 от приложение XVI към него — при липса на предварително съгласие от титулярите на съответните партии широката общественост има свободен достъп до такива данни само в обществено достъпната част на интернет страницата на Независимия регистър на трансакциите на Общността след 15 януари на петата година (X + 5) след годината (X), през която са завършени трансакциите по прехвърляне на квоти за емисии.
3. Макар за целите на прилагането на Регламент № 2216/2004 централният администратор единствен да е компетентен да предоставя на широката общественост данните, посочени в параграф 12 от приложение XVI към този регламент, все пак администраторът на националния регистър, до който е отправено искане за предоставянето на такива данни за трансакции, разполага с правомощието сам да отхвърли това искане, доколкото при липсата на предварително съгласие от титулярите на съответните партии този администратор е длъжен да гарантира поверителността на тези данни до момента, в който могат правомерно да бъдат предоставени на широката общественост от централния администратор.

(¹) ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Решение на Съда (седми състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf, Германия) — Lecson Elektromobile GmbH/Hauptzollamt Dortmund

(Дело C-12/10) ⁽¹⁾

(Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Колбинирана номенклатура — Раздел XVII — Транспортни съоръжения — Глава 87 — Автомобилни превозни средства, трактори, мотоциклети и велосипеди и други сухопътни превозни средства, техните части и принадлежности — Позиции 8703 и 8713 — Три- или четириколесни електрически превозни средства, предназначени за транспорт на едно лице, които достигат максимална скорост 6—15 km/h и са снабдени с отделна и регулируема кортилна колона, наричани „електромобили“)

(2011/С 63/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lecson Elektromobile GmbH

Отговорник: Hauptzollamt Dortmund

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht Düsseldorf — Тълкуване на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменено с Регламент (ЕО) № 1810/2004 на Комисията от 7 септември 2004 година (ОВ L 327, стр. 1) — Три- или четириколесни електрически превозни средства, предназначени за транспорт на едно лице, които достигат максимална скорост 6-15 km/h — Класиране в позиция 8713 или в позиция 8703 от Комбинираната номенклатура

Диспозитив

Позиция 8703 от Комбинираната номенклатура, която се съдържа в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, изменена с Регламент (ЕО) № 1810/2004 на Комисията от 7 септември 2004 година, трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща три- или четириколесни превозни средства, предназначени за транспорт на едно лице, което не е непременно лице с уверяване, което превозни средства се привеждат в движение с електрически двигател, захранван с батерия, достигат максимална скорост 6-15 km/h и са оборудвани с отделна и регулируема кортилна колона, наричани „електромобили“ като разглежданите в главното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 80 от 27.3.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Luxembourg) — État du Grand-Duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines/Pierre Feltgen (синдик на Vacino Charter Company SA), Vacino Charter Company SA

(Дело C-116/10) ⁽¹⁾

(Шеста директива ДДС — Случаи на освобождаване — Член 15, точка 4, буква а) и точка 5 — Освобождаване на сделки по наемане на морски плавателни съдове — Обхват)

(2011/С 63/20)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Страни в главното производство

Инициатор: État du Grand-duché de Luxembourg, Administration de l'enregistrement et des domaines

Отговорници: Адв. Pierre Feltgen (синдик на Vacino Charter Company SA), Vacino Charter Company SA

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Тълкуване на член 15, точка 4, буква а) и точка 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система за данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Освобождаване на сделки по наемане на морски плавателни съдове — Освобождаване, подчинено на условието морските плавателни съдове да се използват за плаване в открито море и платен превоз на пътници или за извършване на търговски, промишлени или риболовни дейности.

Диспозитив

Член 15, точка 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система за данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 91/680/ЕИО на Съвета от 16 декември 1991 г., трябва да се тълкува в смисъл, че предвиденото в тази разпоредба освобождаване от данък върху добавената стойност не се прилага за доставките на услуги, при които плавателен съд се предоставя възлездно заедно с екипаж на разположение на физически лица за пътувания с развлекателна цел в открито море.

⁽¹⁾ ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 22 декември 2010 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело C-276/10) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Околна среда — Директива 2006/118/ЕО — Опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието ил — Липса на транспониране в определения срок)

(2011/С 63/21)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и L. Jelínek)

Ответник: Чешка република (представители: M. Smolek и J. Jirkalová)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неприемане или несъобщаване в предвидения срок на необходимите разпоредби за съобразяване с Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им (ОВ L 372, стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 18 стр. 209)

Диспозитив

1. Като не е приела законовите, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието ил, Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 12 от тази директива.
2. Осъжда Чешката република да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 31.7.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal administratif — Люксембург) — Tankreederei I SA/Directeur de l'administration des contributions directes

(Дело C-287/10) ⁽¹⁾

(Свободно предоставяне на услуги — Свободно движение на капитали — Данъчно облекчение за инвестиции — Предоставяне при фактическо използване на инвестициите на националната територия — Експлоатация на речни плавателни съдове, използвани в други държави членки)

(2011/С 63/22)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif

Страни в главното производство

Жалбоподател: Tankreederei I SA

Ответник: Directeur de l'administration des contributions directes

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal administratif de Luxembourg — Тълкуване на членове 49 ЕО и 56 ЕО — Данъчно облекчение за инвестиции — Правна уредба, която дава право на такова облекчение само ако инвестициите са осъществени в предприятие, намиращо се на националната територия, и фактически са използвани на тази територия — Дружество, упражняващо дейност по международно морско корабоплаване, установено и подлежало на данъчно облагане в Люксембург, но осъществило инвестиция, състояща се в придобиването на имущество, използвано главно извън националната територия — Пречка за свободното предоставяне на услуги и за свободното движение на капитали

Диспозитив

Член 56 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредба на държава членка, съгласно която установено само в тази държава членка предприятие няма право на данъчно облекчение за инвестиции единствено поради това че дълготрайният актив, на основание на който се иска това облекчение, фактически се използва на територията на друга държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 221, 14.8.2010 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Oberlandesgericht Celle, Германия) — Joseba Andoni Aguirre Zarraga/Simone Pelz

(Дело C-491/10) ⁽¹⁾

(Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 2201/2003 — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по брачни дела и по дела, свързани с родителска отговорност — Родителска отговорност — Право на упражняване на родителски права — Отвлечане на дете — Член 42 — Изпълнение на удостоверено решение на компетентния (испански) съд, с което се разпорежда връщането на дете — Правомощие на заполения (германски) съд да откаже изпълнението на това решение в случай на тежко нарушение на правата на детето)

(2011/С 63/23)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Celle

Страни в главното производство

Жалбоподател: Joseba Andoni Aguirre Zarraga

Ответник: Simone Pelz

Предмет

Преюдициално запитване — Oberlandesgericht Celle — Тълкуване на член 42 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183) — Отвличане на дете — Изпълнение на решение на компетентния (испански) съд, с което се разпорежда връщането на дете — Правомощие на замоления (германски) съд да откаже изпълнението на това решение в случай на тежко нарушение на правата на детето.

Диспозитив

При обстоятелства като разглежданите в главното производство компетентният съд на изпълняващата държава членка не може да се противопостави на изпълнението на удостоверено решение за връщане на неправолтерно задържано дете по съображението, че съдът на държавата членка по произход е постановил това решение в нарушение на член 42 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000, тълкуван в съответствие с член 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като компетентни да преценят дали е налице подобно нарушение са единствено съдилищата на държавата членка по произход.

(¹) ОВ С 346, 18.12.2010 г.

Определение на Съда (трети състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Landessozialgericht Berlin — Германия) — Christel Reinke/АОК Berlin

(Дело С-336/08) (¹)

(Преюдициално запитване — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество)

(2011/С 63/24)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landessozialgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Christel Reinke

Ответник: АОК Berlin

Предмет

Преюдициално запитване — Landessozialgericht Berlin — Тълкуване на членове 18, 49 и 50 ЕО, както и на член 34, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 74, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 74) — Възстановяване на медицински разноски, свързани с лечение по спешност на гражданин на държава членка в частно

болнично заведение в друга държава членка, които произтичат от отказа на компетентната обществена болница да предостави посочената услуга поради недостатъчен капацитет — Национална правна уредба на компетентната държава членка, която изключва възстановяване на медицински разноски, направени за лечение по спешност в частно болнично заведение в друга държава членка, но която позволява възстановяване на тези разноски, фактурирани от частно болнично заведение, което се намира на националната територия

Диспозитив

Няма основание да се дава отговор на преюдициалното запитване, отправено от Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Германия) с акт от 27 юни 2008 г.

(¹) ОВ С 260, 11.10.2008 г.

Определение на Съда (шести състав) от 2 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Meiningen — Германия) — Frank Scheffler/Landkreis Wartburgkreis

(Дело С-334/09) (¹)

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Директива 91/439/ЕИО — Взаилно признаване на свидетелствата за управление на моторни превозни средства — Отказ от национално свидетелство за управление след достигане на максималната граница от точки за различни нарушения — Свидетелство за управление, издадено в друга държава членка — Отрицателно заключение на медико-психологична експертиза, получено в държавата членка по пребиваване след получаването на ново свидетелство в друга държава членка — Отнемане на правото на управление на територията на първата държава членка — Право на държавата членка по пребиваване на притежателя на свидетелството, издадено от друга държава членка, да прилага към посоченото свидетелство своята национална уредба относно ограничаването, временното отнемане, отнемането или анулирането на правото на управление — Условия — Тълкуване на понятието „проява след получаването на ново свидетелство за управление“)

(2011/С 63/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Meiningen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Frank Scheffler

Ответник: Landkreis Wartburgkreis

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Meiningen — Тълкуване на член 1, параграф 2 и член 8, параграфи 2 и 4 от Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства (ОВ L 237, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 2, стр. 62) — Свидетелство

за управление, издадено от държава членка на гражданин на друга държава членка, който се е отказал от националното си свидетелство за управление и към момента на издаване на новото свидетелство има обичайно пребиваване на територията на държавата членка на издаване — Отказ за признаване на това свидетелство от властите на държавата членка по местоживее, основаващ се на заключение от медико-психологична експертиза, изготвено в тази държава членка въз основа на извършен медицински преглед след издаването на новото свидетелство, но отнасящо се само до обстоятелства, предхождащи получаването му — Определяне на това експертно заключение като „обстоятелство след получаването на новото свидетелство за управление“, което може да обоснове прилагането на националната уредба относно ограничаването, временното отнемане, отнемането и анулирането на правото на управление?

Диспозитив

Член 1, параграф 2 и член 8, параграфи 2 и 4 от Директива 91/439/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства, изменена с Директива 2006/103/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат държава членка при упражняване на предоставеното ѝ от посочения член 8, параграф 2 право да прилага своята национална уредба относно ограничаването, временното отнемане, отнемането или анулирането на правото на управление на притежател на свидетелство за управление, издадено в друга държава членка, да откаже да признае на своя територия правото на управление, произтичащо от валидно свидетелство за управление, издадено в друга държава членка, поради експертно заключение относно годността за управление на превозни средства, представено от притежателя на това свидетелство за управление, когато това заключение, макар изготвено след датата на издаване на посоченото свидетелство и въз основа на преглед на заинтересованото лице, проведен след тази дата, няма дори частична връзка с проява на заинтересованото лице, констатирана след издаването на същото свидетелство за управление, и се отнася изключително до обстоятелства, настъпили преди споменатата дата.

(¹) ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Определение на Съда (шести състав) от 11 ноември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Trani, Италия) — *Vino Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA*

(Дело С-20/10) (¹)

(Член 104, параграф 3, от Процедурния правилник — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Клаузи 3 и 8 от Рамковото споразумение за срочната работа — Срочни трудови договори в публичния сектор — Първи или единствен срочен договор — Задължение за посочване на обективните причини — Отпадане — Напояване на общото равнище на закрила на работниците — Принцип на недопускане на дискриминация — Членове 82 ЕО и 86 ЕО)

(2011/С 63/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Trani

Страни в главното производство

Ищец: *Vino Cosimo Damiano*

Ответник: *Poste Italiane SpA*

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Trani — Тълкуване на клаузи 3 и 8, точка 3 от Приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) — Съвместимост на национална правна уредба, въвеждаща във вътрешния правен ред клауза, в която не се уточнява причината за наемането в *SpA Poste Italiane* на работници и служители на срочен трудов договор

Диспозитив

1. Клауза 8, точка 3 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 година, което се съдържа в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), следва да се тълкува в смисъл, че тя допуска национална правна уредба като съдържашата се в член 2, параграф 1 bis от Законодателен декрет № 368/2001 за транспониране на Директива 1999/70/ЕО относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (*decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/CE relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES*) от 6 септември 2001 г., който, за разлика от правния режим, приложим до влизането в сила на този декрет, позволява на предприятие като *Poste Italiane SpA* да сключва, при спазването на определени условия, първи или единствен срочен трудов договор с работник като г-н *Vino*, без да е необходимо да посочва обективните причини, които оправдават прибавянето към договор, сключван за такава продължителност, щом като тази правна уредба не е свързана с прилагането на това рамково споразумение. В това отношение е неотносително обстоятелството, че преследваната от посочената правна уредба цел не подлежи на закрила, най-малкото равностойна на визираната в посоченото рамково споразумение закрила на работниците, наети по срочен трудов договор.
2. Съдът на Европейския съюз явно няма компетентност да отговори на четвъртия преюдициален въпрос, поставен от Tribunale di Trani (Италия).
3. Петият преюдициален въпрос, поставен от Tribunale di Trani, е явно недопустим.

(¹) ОВ С 134, 22.5.2010 г.

Определение на Съда (пети състав) от 27 октомври 2010 г. — REWE-Zentral AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

(Дело C-22/10 P) ⁽¹⁾

(Жалба — Марка на Общността — Производство по възразение — Заявка за словна марка на Общността „Clina“ — По-ранна словна марка на Общността „CLINAIR“ — Отказ за регистрация — Относителни основания за отказ — Разглеждане на вероятността от объркване — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б)

(2011/С 63/27)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: REWE-Zentral AG (представители: M. Kinkeldey и A. Bogánar, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: R. Pethke), Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (представител: N. Lützenrath, Rechtsanwalt)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд от 11 ноември 2009 г. (шести състав) по дело REWE-Zentral/CXBP (T-150/08), с което Общият съд отхвърля жалбата за отмяна срещу решението на четвърти апелативен състав на CXBP от 15 февруари 2008 г., с което се отказва регистрацията на словния знак „Clina“ като марка на Общността за някои стоки от класове 3 и 21, като се уважава възразението на притежателя на по-ранната словна марка на Общността „CLINAIR“ — Вероятност от объркване между две марки — Пропусък да се извърши обща преценка на съществените фактори при разглеждането на вероятността от объркване — Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда REWE-Zentral AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 80, 27.3.2010 г.

Определение на Съда (осми състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Judecătoria Focșani, Румъния) — Frăsina Bejan/Tudorel Mușat

(Дело C-102/10) ⁽¹⁾

(Процедурен правилник — Член 92, параграф 1, член 103, параграф 1 и член 104, параграф 3, първа и втора алинеи — Сближаване на законодателствата — Система за задължителна застраховка „Гражданската отговорност“ за моторните превозни средства — Договор за доброволна застраховка — Неприложимост)

(2011/С 63/28)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Judecătoria Focșani

Страни в главното производство

Ищец: Frăsina Bejan

Отговорник: Tudorel Mușat

Предмет

Преюдициално запитване — Judecătoria Focșani — Тълкуване на член 49 ДФЕС, член 56 ДФЕС, член 57 ДФЕС, член 59, първа алинея ДФЕС и член 169 ДФЕС, както и на Директива 84/5/ЕИО от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС) (ОВ L 8, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 104), на Директива 92/49/ЕИО от 18 юни 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от живото застраховането (ОВ L 228, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 53), на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273), на Директива 2005/14/ЕО от 11 май 2005 година по отношение на застраховка „Гражданска отговорност“ относно използването на моторни превозни средства (ОВ L 149, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 7, стр. 212) и на Директива 2009/103/ЕО от 16 септември 2009 година относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 263, стр. 11) — Застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Вреди, причинени от застраховани автомобили — Национално законодателство, въвеждащо неблагоприятни за потребителите клаузи за изключване — Условия за изключване, надхвърлящи предвидените от директивите — Възможност за националната юрисдикция да се позовава на нищожността на клаузата за изключване на застрахователния риск

Диспозитив

1. Системата за задължителна застраховка „Гражданската отговорност“ при използването на моторни превозни средства, установена с
 - Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка,
 - Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства,
 - Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства,
 - Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 май 2000 година за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховане на гражданската отговорност във връзка с използването на моторни превозни средства и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО на Съвета (Четвърта директива за автомобилното застраховане) и

— Директива 2005/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година за изменение на Директиви 72/166/ЕИО, 84/5/ЕИО, 88/357/ЕИО и 90/232/ЕИО на Съвета и Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на застраховка „Гражданска отговорност“ относно използването на моторни превозни средства,

допуска национално законодателство, което предвижда, че застрахователят изключва от обхвата на договора за доброволна застраховка на моторно превозно средство вредите, които са причинени в случаите, когато превозното средство е управлявано от лице под въздействието на алкохол.

2. Системата за задължителна застраховка „Гражданската отговорност“ при използването на моторни превозни средства, установена с Директива 72/166, Директива 84/5, Директива 90/232, Директива 2000/26 и Директива 2005/14, допуска национално законодателство, което не задължава застрахователя да обезщети незабавно на основание сключен договор за доброволна застраховка на моторно превозно пострадалия при произшествие застрахован и да иска от отговорното за произшествието лице възстановяване на размера на изплатеното на застрахования обезщетение в случаите, когато застраховката не покрива риска поради наличието на клауза за изключване.
3. Национално законодателство, което предвижда, че застрахователят изключва от обхвата на договора за доброволна застраховка на моторно превозно средство вредите, които са причинени в случаите, когато превозното средство е управлявано от лице под въздействието на алкохол, ограничава както свободата на установяване, така и свободното предоставяне на услуги. Запитващата юрисдикция трябва да установи доколко това ограничение може да бъде допуснато на основание на изрично предвидените в ДФЕС дерогирани терки или да бъде обосновано с императивни съображения от общ интерес в съответствие с практиката на Съда.

(¹) ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Определение на Съда (осми състав) от 9 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — КМВ Europe BV/Hauptzollamt Duisburg

(Дело C-193/10) (¹)

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Обща митническа тарифа — Комбинирана номенклатура — Тарифно класиране — Мултимедийен МРЗ плейър — Позиция 8521 — Апарати за записване или възпроизвеждане на образ и звук)

(2011/С 63/29)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: КМВ Europe BV

Отговорник: Hauptzollamt Duisburg

Предмет

Преюдициално запитване — Finanzgericht Düsseldorf — Тълкуване на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3), изменено с Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 година (ОВ L 301, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 21, стр. 3) — МРЗ плейър (MP3 Media Player) — Устройство с ограничена способност да възпроизвежда неподвижни и видео образи, чиято основна функция е възпроизвеждането на звук — Класиране в позиция 8519 („апарати за записване и възпроизвеждане на звук“) или 8521 („апарати за записване или възпроизвеждане на образ и звук“) от Комбинираната номенклатура

Диспозитив

Позиция 8521 от Комбинираната номенклатура, включена в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, изменено с Регламент (ЕО) № 1549/2006 на Комисията от 17 октомври 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че в нея не могат да се класират мултимедийни МРЗ плейъри като разглежданите в главното производство, за които запитващата юрисдикция е установила, че основната им функция, характеризираща съвкупността от такива устройства, се състои в записване и възпроизвеждане на звуци.

(¹) ОВ С 209, 31.7.2010 г.

Определение на Съда (пети състав) от 22 ноември 2010 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo — Португалия) — Secilpar — Sociedade Unipessoal SL/Fazenda Pública

(Дело C-199/10) (¹)

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Членове 56 ЕО и 58 ЕО — Облагане на дивидентите — Удържане при източника — Национално данъчно законодателство, което предвижда освобождаване на дивидентите, изплащани на местни дружества)

(2011/С 63/30)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Secilpar — Sociedade Unipessoal SL

Отговорник: Fazenda Pública

Предмет

Преюдициално запитване — Supremo Tribunal Administrativo — Съвместимост с членове 12 ЕО, 43 ЕО, 56 ЕО, 58, параграф 3 ЕО (понастоящем членове 18 ДФЕС, 49 ДФЕС, 63 ДФЕС и 65, параграф 3 ДФЕС) и с член 5, параграф 1 от Директива 90/435/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ L 225, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 97) на национално данъчно законодателство, отнасящо се до облагането на дивидентите, разпределяни от местно дружество на чуждестранно дружество получател, чието дялово участие в капитала на разпределящото дивиденти дружество е под 25 % — Облагане чрез удържане при източника при прилагане на ставка от 15 %, предвидена в сключената между двете разглеждани държави спогодба за избягване на двойното данъчно облагане — Освобождаване на дивидентите, изплащани на местни дружества

Диспозитив

Членове 56 ЕО и 58 ЕО трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат данъчен режим, произтичащ от сключена между държави членки спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, която предвижда удържане при източника в размер на 15 % по отношение на дивидентите, разпределяни от установено в една държава членка дружество на установено в друга държава членка дружество получател, докато националната правна уредба на първата държава членка освобождава от това удържане дивидентите, изплащани на местно дружество получател. Това не би било така, ако удържаният при източника данък можеше да се приспадне от данъка, дължим във втората държава до размера на разликата в третирането. Запитващата юрисдикция трябва да провери дали е налице такова неутрализиране на разликата в третирането вследствие на прилагането на всички разпоредби на спогодбата за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване избягването на облагане в областта на данъците върху дохода, сключена на 26 октомври 1993 г. между Португалската република и Кралство Испания.

(¹) ОВ С 195 от 17.7.2010 г.

Определение на Съда (пети състав) от 6 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Dolj — Румъния) — Adrian Băilă/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

(Дело С-377/10) (¹)

(Преюдициално запитване — Липса на връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство — Недопустимост)

(2011/С 63/31)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Dolj

Страни в главното производство

Ищец: Adrian Băilă

Ответник: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Craiova, Administrația Fondului pentru Mediu

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunalul Dolj — Регистрация на употребявани превозни средства, регистрирани по-рано в други държави членки — Екологичен данък върху моторните превозни средства при първата им регистрация в дадена държава членка — Съвместимост на националната правна уредба с член 110 ДФЕС — Временно освобождаване на превозни средства с някои характеристики

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Tribunalul Dolj с акт от 9 юни 2010 г., е явно недопустимо.

(¹) ОВ С 274, 9.10.2010 г.

Определение на Съда (пети състав) от 7 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Bacău — Румъния) — SC DRA SPEED SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Дело С-439/10) (¹)

(Преюдициално запитване — Липса на описание на фактическата обстановка — Недопустимост)

(2011/С 63/32)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Bacău

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC DRA SPEED SRL

Ответник: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Предмет

Преюдициално запитване — Curtea de Apel Secția Bacău Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Регистрация на употребявани леки автомобили, вече регистрирани в други държави членки — Екотакса, налагана на леките автомобили при първата им регистрация в държава членка — Съвместимост на националната правна уредба с член 110 ДФЕС — Дискриминация в сравнение с употребяваните леки автомобили, вече регистрирани на територията на тази държава членка, за които при тяхната последваща продажба и нова регистрация посочената такса не се налага.

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Curtea de Apel Bacău с акт от 1 септември 2010 г., е явно недопустимо.

(¹) ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Определение на Съда (пети състав) от 7 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Bacău — Румъния) — SC SEMTEX SRL/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Дело C-440/10) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Липса на изложение на фактическата обстановка — Недопустимост)

(2011/С 63/33)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Bacău

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC SEMTEX SRL

Отговорник: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Предмет

Преюдициално запитване — Curtea de Apel Secția Bacău Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Регистрация на вече регистрирани в други държави членки леки автомобили — Екотакса, налагана на леките автомобили при първата им регистрация в държава членка — Съвместимост на националната правна уредба с член 110 ДФЕС — Дискриминация в сравнение с употребяваните леки автомобили, вече регистрирани на територията на тази държава членка, за които при тяхната последваща продажба и нова регистрация посочената такса не се налага

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Curtea de Apel Bacău, с акт от 1 септември 2010 г., е явно недопустимо.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Определение на Съда (пети състав) от 7 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Bacău — Румъния) — Ioan Anghel/Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Дело C-441/10) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Липса на изложение на фактическата обстановка — Недопустимост)

(2011/С 63/34)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Bacău

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ioan Anghel

Отговорник: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău, Administrația Finanțelor Publice Bacău

Предмет

Преюдициално запитване — Curtea de Apel Secția Bacău Secția Comercială, Contencios Administrativ și Fiscal — Регистрация на вече регистрирани в други държави членки леки автомобили — Екотакса, налагана на леките автомобили при първата им регистрация в държава членка — Съвместимост на националната правна уредба с член 110 ДФЕС — Дискриминация в сравнение с употребяваните леки автомобили, вече регистрирани на територията на тази държава членка, за които при тяхната последваща продажба и нова регистрация посочената такса не се налага

Диспозитив

Преюдициалното запитване, отправено от Curtea de Apel Bacău, с акт от 1 септември 2010 г., е явно недопустимо.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Молбата за тълкуване на Решение от 17 май 1990 г. по дело Barber (C-262/88), подадена на 26 май 2010 г. от Manuel Enrique Peinado Guitart

(Дело C-262/88 INT)

(2011/С 63/35)

Език на производството: испански

Страни

Молител: Manuel Enrique Peinado Guitart

С определение от 17 декември 2010 г. Съдът (седми състав) приема за недопустима молбата за тълкуване.

Жалба, подадена на 22 ноември 2010 г. от Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 9 септември 2010 г. по дело T-155/06: Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS/Европейска комисия

(Дело C-549/10 P)

(2011/С 63/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS (представители: O. W. Brouwer, advocaat, A.J. Ryan, Solicitor)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат Съдът:

- да отмени решението на Общия съд с оглед на изложените в жалбата доводи;
- да се произнесе окончателно и отмени решението или във всеки случай да намали глобата, или, в случай, че Съдът не се произнесе окончателно по делото, да го върне на Общия съд за решаване в съответствие с решението на Съда, и
- ако се произнесе по разностките да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски за производствата пред Общия съд и пред Съда.

Правни основания и основни доводи

Жалбата е подадена срещу решението на Общия съд от 9 септември 2010 г. по дело Tomra Systems ASA, Tomra Europe AS, Tomra Systems GmbH, Tomra Systems BV, Tomra Leergutsysteme GmbH, Tomra Systems AB, Tomra Butikkssystemer AS/Европейска комисия, T-155/06 (наричано по-нататък „Решението“), с което се отхвърля жалбата срещу решението на Европейската комисия, установяващо, че действията на жалбоподателите са могли да доведат до затваряне за конкуренция на пазарите на автомати за събиране на амбалаж.

Жалбоподателите считат, че Съдът на Европейския съюз следва да отмени Решението тъй като Общият съд е допуснал грешки при прилагане на материалното и процесуалното право, приемайки, че техните действия са могли да доведат до затваряне за конкуренция на пазарите на автомати за събиране на амбалаж. В тази връзка те излагат следните доводи:

- i) грешка при прилагане на правото, допусната от Общия съд при разглеждане на изводите на Европейската комисия за съществуването на антиконкурентно намерение за затваряне за конкуренция на пазарите: изисквайки единствено Европейската комисия да не укрива документи Общият съд мълчаливо е приел, че не се налага да упражни всеобхватен контрол върху решението на Европейската комисия в съответствие с член 82 ДЕС (сега член 102 ДФЕС) и не се е съобразил с изискванията за упражняване на страничен контрол, за да се увери доколко представените от Европейската комисия доказателства са точни, достоверни, последователни, пълни, и могат да обосноват направените въз основа на тях изводи;
- ii) грешка при прилагане на правото и непредставяне на достатъчни и подходящи доводи по отношение на дела от общото търсене, който споразуменията е трябвало да покрият, за да е налице злоупотреба: Решението предоставя само неопределени и недоказани твърдения, описващи затворения за конкуренция дял от търсенето, а е трябвало да се обоснове ясно, че затварянето за конкуренция на част от търсенето представлява злоупотреба, като се представят достатъчни и подходящи доводи за това;
- iii) процесуална грешка и грешка при прилагане на правото при разглеждането на отстъпките със задна дата: Общият съд не е разбрал доводите на жалбоподателите по отношение на

отстъпките със задна дата, поради което не е могъл да ги вземе предвид правилно. Нещо повече, Общият съд е допуснал грешка като не е изискал от Европейската комисия да докаже, че използваните от жалбоподателите отстъпки със задна дата са довели до образуване на цени по-ниски от себестойността;

- iv) грешка при прилагане на правото и непредставяне на подходящи доводи при преценката на това дали споразуменията, в които жалбоподателите са посочени като предпочитан доставчик, основен или първи доставчик, могат да се определят като споразумения за предоставяне на изключителни права, при което не е било разглеждано и установено доколко всички съответни споразумения съдържат стимули за осъществяване на доставки само от жалбоподателите, след като е бил отхвърлен доводът на жалбоподателите, че Общият съд следва да прецени дали споразуменията са обвързващи споразумения за предоставяне на изключителни права съгласно националното право; и
- v) грешка при прилагане на правото при разглеждането на глобата във връзка с тълкуването и прилагането на принципа на равно третиране: Общият съд не е приложил правилно принципа на равно третиране като е приел, че наложената на жалбоподателите глоба не е дискриминационна, без да разгледа въпроса дали размерът на наложените глоби е нараснал като цяло.

Иск, предявен на 30 ноември 2010 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-562/10)

(2011/C 63/37)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: F. W. Bulst и I. Rogalski)

Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

— да се установи, че Федерална република Германия не изпълнява задълженията си по член 56 ДФЕС, доколкото

1. при временно пребиваване на нуждаещото се от чужда помощ лице в друга държава — членка на ЕС, съгласно текста на член 34, параграф 1, точка 1 от SGB XI правото на добавка за чужда помощ се предоставя най-много за шест седмици;
2. не предвижда, съответно изключва съгласно член 34, параграф 1, точка 1 от SGB XI възможността разходите за чужда помощ, ползвана при временно пребиваване на нуждаещото се от чужда помощ лице в друга държава членка и предоставена му от установен в друга държава членка доставчик на услуги, да се възстановяват в размер на стойността на предоставяните на територията на Германия обезщетения в натура за чужда помощ;

- при временно пребиваване на нуждаещото се от чужда помощ лице в друга държава членка не покрива разходите за наем на помощни средства или съгласно член 34, параграф 1, точка 1 от SGB XI изключва възможността за възстановяването им дори когато в Германия тези разходи се покриват или се осигуряват безплатни помощни средства и когато покриването им не би довело до дублиране или въобще увеличаване на предоставяните в Германия обезщетения.

— Федерална република Германия да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящият иск се отнася до германската правна уредба на здравното осигуряване за риска „нужда от чужда помощ“, съгласно която нуждаещите се от чужда помощ лица, които получават в Германия обезщетения по законоустановената (социалноосигурителна) схема за чужда помощ, нямат същия обем осигурителни права, когато временно пребивават в друга държава членка и (искат да) ползват чужда помощ или добавка за чужда помощ в нея. При временно пребиваване в друга държава — членка на ЕС, разглежданите разпоредби за обезщетенията в натура за чужда помощ, за добавката за чужда помощ и за помощните средства предвиждат значително по-малки обезщетения, отколкото при предоставянето на чужда помощ на територията на Германия.

Комисията намира, че разглежданата правна уредба е несъвместима с член 56 ДФЕС, тъй като съществено затруднява ползването на чужда помощ в други държави членки и тъй като това нито е обосновано поради императивни съображения от общ интерес, нито пък е необходимо. Услугата „чужда помощ“, както и наемането на помощни средства, са възмездни услуги и следователно са услуги по смисъла на член 56 ДФЕС. При това положение те попадат в приложното поле на разпоредбите за свободното движение на услуги. В практиката си относно възстановяването на разходи за лечение в други държави членки Съдът е постановил, че при упражняването на правомощията си да организират своите системи за социална сигурност държавите членки са длъжни да спазват общностното право. Ето защо дори когато съответната правна уредба спада към областта на социалното осигуряване, това не изключва прилагането на член 56 ДФЕС.

С правната уредба на добавката за чужда помощ се въвежда (дискриминационно) ограничение, тъй като осигуреното лице има право на добавка за чужда помощ най-много за шест седмичи, ако пребивава в чужбина. След този срок за нуждаещото се от чужда помощ лице е трудно да ползва чужда помощ в чужбина.

С правната уредба на обезщетението в натура за чужда помощ също се въвежда (дискриминационно) ограничение, тъй като не е предвидено или е изключено възстановяването на разходите за чужда помощ, ползвана при временно пребиваване на нуждаещото се от чужда помощ лице в друга държава членка

и предоставена му от установен в друга държава членка доставчик на услуги. Възражението на германското правителство, че и в чужбина не се поемат разходите за чужда помощ, предоставена от организации, с които съответната осигурителна каса няма договор за асистентски услуги, не оборва предходния извод. Всъщност в Германия има много доставчици на услуги, които са сключили договор за асистентски услуги. На Комисията обаче не е известно да има такива доставчици в другите държави — членки на ЕС. Поради това за осигурените лица (съответно нуждаещите се от чужда помощ) по принцип е изключено да ползват обезщетенията в натура за чужда помощ по социалноосигурителната схема в други държави членки, докато в Германия могат да ползват тези обезщетения, макар и не от всеки доставчик на услуги.

Последно, с правната уредба на снабдяването с помощни средства се въвежда (дискриминационно) ограничение, тъй като разходите за наем (и използване) на такива средства в други държави членки не се покриват дори когато същите разходи биха били поети при предоставяне на помощта на територията на Германия.

Съгласно постоянната практика на Съда член 56 ДФЕС изисква не само премахване на основаната на гражданството дискриминация по отношение на доставчика на услуги, но и отмяната на всички ограничения, дори да се прилагат без разлика между национални доставчици и доставчици от други държави членки, когато тези ограничения могат да възпрепятстват или затруднят дейността на доставчик, установен в друга държава членка, в която законно предлага аналогични услуги.

Изложените от германското правителство съображения за обосноваване — защита на общественото здраве и на финансовото равновесие на осигурителната схема за чужда помощ — не могат да обосноват въведените ограничения за свободното предоставяне на услуги.

От една страна, ограничителната правна уредба несъмнено надхвърля необходимото за защита на качеството на посочените услуги или за закрила на здравето. Всъщност направените в друга държава членка разходи не се покриват по правило и това не зависи от евентуална проверка за качество. Ето защо разходите не се покриват дори когато е осигурено достатъчно качество на чуждата помощ и са изключени рисковете за здравето на нуждаещото се от чужда помощ лице.

От друга страна, германската правна уредба, която изключва възможността за покриване на направените в чужбина разходи и при всички случаи финансира значително по-малко услугите в чужбина в сравнение с тези в Германия, не е необходима, за да се предотврати някакъв съществен риск за финансовото равновесие на системата на социална сигурност. За да се избегне ограничението за свободното предоставяне на услуги, в крайна сметка е достатъчно разходите, които възникват при ползване на чужда помощ в чужбина, да се покриват само до размера, в който се покриват и на територията на Германия.

Жалба, подадена на 2 декември 2010 г. от Италианската република срещу Решение на Общия съд (шести състав) от 13 септември 2010 г. по съединени дела T-166/07 и T-285/07, Италианска република/Европейска комисия

(Дело C-566/10 P)

(2011/C 63/38)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri и P. Gentili, avvocato dello Stato)

Други страни в производството: Европейска комисия, Република Литва и Република Гърция

Искания на жалбоподателя

— да се отмени съгласно членове 56, 58 и 61 от Статута на Съда на Европейския съюз Решение от 13 септември 2010 г. по съединени дела T-166/07 и T-285/07, постановено от Общия съд на Европейския съюз по подадените от Италианската република жалби за отмяна на:

1. обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/94/07 за съставяне на списък с резерви за назначаване на 125 администратори (AD5) в областта на информацията, комуникацията и медиите;

2. обявление за конкурс на общо основание EPSO/AST/37/07 за съставяне на списък с резерви за назначаване на 110 асистенти (AST3) в областта на комуникацията и информацията,

и двете обявления са публикувани в изданията на английски, френски и немски език на Официален вестник на Европейските общности от 28 февруари 2007 г., номер C 45A;

3. обявление за конкурс на общо основание EPSO/AD/95/07 за съставяне на списък с резерви за назначаване на 20 администратори (AD5) в областта на информационните науки (библиотечно дело/документация),

публикувано само в изданията на английски, френски и немски език на Официален вестник на Европейските общности от 8 май 2007 г., номер C 103,

— да се произнесе директно по спора, като отмени посочените по-горе обявления,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква седем правни основания.

С първото правно основание жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава системата от правомощия в областта на определянето на езиковия режим, произтичащ от член 342 ДФЕС във връзка с член 6 от Регламент (ЕО) № 1 на Съвета за определяне на езиковия режим⁽¹⁾. Всъщност с член 6 от Регламент № 1/58 Съветът признал на институциите право-

мощието да определят реда и условията за прилагане на езиковия режим във вътрешните си правилници. При все това Общият съд незаконно приел, че Комисията може да определя аспекти от собствения си езиков режим дори във самите обявления за конкурси.

Второто правно основание е насочено срещу доводите, с които Общият съд отхвърля наличието на нарушение на членове 1, 4, 5 от Регламент № 1/58. Жалбоподателят оспорва в различни отношения тезата, че обявленията за конкурси не представляват текстове с всеобщо приложение по смисъла на член 4 и поради това не се обхващат от общия режим, предвиден в горепосочения регламент. Според него тезата на Общия съд се обезсилва непряко и от различни аспекти на Правилника за длъжностните лица.

С третото правно основание жалбоподателят критикува обжалваното решение относно частта, в която Общият съд отрича — що се отнася до пълното публикуване на въпросните обявления за конкурси само на три езика — наличието на нарушение на принципа на недопускане на дискриминация, установен в член 12 ЕО (понастоящем член 18 ДФЕС), както и на принципа на езиковото многообразие съгласно член 22 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 6, параграф 3 ЕС, член 5 от Регламент № 1/58, както и член 1, параграфи 2 и 3 от приложение III към Правилника за длъжностните лица. Според жалбоподателя последващото публикуване на всички езици на кратки съобщения, които препращат към пълната публикация на обявленията на френски, немски и английски език, не може да предотврати дискриминация в ущърб на кандидатите, които говорят език, различен от горепосочените езици, противно на поддържаното от Общия съд. Като се има предвид посоченото последващо публикуване на съобщенията, Общият съд освен това нарушил член 263 ДФЕС, доколкото при осъществяването на контрол от него законосъобразността на даден акт трябва да бъде преценена единствено с оглед на формулировката на акта към момента на неговото приемане, без да могат да се изтъкнат последващи фактори.

Четвъртото правно основание, изтъкнато от жалбоподателя, се отнася до законосъобразността на избора само на три езика като „втори език“ за конкурса. Съображенията, които посочва Общият съд, за да отрече дискриминационния характер и непропорционалността на избора на Комисията, водели по-специално до нарушение на поредица от норми (членове 1 и 6 от Регламент № 1/58 и на член 1г, параграфи 1 и 6, член 27, параграф 2 и член 28, буква е) от Правилника за длъжностните лица), които установяват принципа на езиковото многообразие и в рамките на институциите на Съюза. Не жалбоподателят трябвало да докаже неприложимостта на евентуални изключения, както твърди Общия съд, а Комисията следвало да мотивира избора си в това отношение.

С петото правно основание жалбоподателят упреква Общия съд, че неправилно е отхвърлил наличието на нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания, като е отрекъл, че постоянната практика на Комисията в областта на конкурсите може да е породила оправдани правни очаквания във възможните кандидати по отношение на определени правила на конкурса.

С шестото правно основание жалбоподателят поддържа, че като е приел, че администрацията не е длъжна да обоснове в спорните обявления за конкурс избора на трите езика, които да се използват, Общият съд е нарушил член 296, параграф 2 ДФЕС, съгласно който всички правни актове са мотивирани.

Накрая, седмото правно основание се отнася до нарушение на материалноправните норми относно естеството и целта на обявлението за конкурс, по-конкретно на член 1г, параграфи 1 и 6, член 28, буква е) и член 27, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото като твърдял, че не само конкурсната комисия следва да оцени езиковите умения на кандидатите, тъй като органът, който публикува обявлението, може най-напред да направи предварителен подбор на заинтересованите лица на чисто езикова основа.

(¹) Регламент (ЕИО) № 1 на Съвета за определяне на езиковия режим на Европейската икономическа общност (ОВ Р 17, 1958 г., стр. 385; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 3).

Преюдициално запитване, отправено от Cour constitutionnelle (Белгия) на 3 декември 2010 г. — Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL/Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

(Дело С-567/10)

(2011/С 63/39)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Жалбоподател: Inter-Environnement Bruxelles ASBL, Pétitions-Patrimoine ASBL, Atelier de Recherche et d'Action Urbaines ASBL

Ответник: Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale

Преюдициални въпроси

1. Следва ли определението за „планове и програми“, съдържащо се в член 2, буква а) от Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда (¹), да се тълкува в смисъл, че от приложното поле на тази директива се изключва процедура за пълна или частична отмяна на план като тази по отношение на подробен устройствен план, уредена в членове 58—63 от Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire?
2. Трябва ли изразът „които се изискват“, съдържащ се в член 2, буква а) от същата директива, да се разбира в смисъл, че от определението за „планове и програми“ се изключват планове — които действително са предвидени в законови разпоредби, но чието приемане не е задължително — като уредените в член 40 от Code bruxellois de l'Aménagement du Territoire подробни устройствени планове?

(¹) ОВ L 197, стр. 30.

Иск, предявен на 6 декември 2010 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело С-570/10)

(2011/С 63/40)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: N. Yerrell и M. Mac Aodha)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приела законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 година относно вътрешния превоз на опасни товари (¹), или във всеки случай като не ги е съобщила на Комисията, Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 10 от тази директива,

— да се осъди Ирландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът, в който тази директива е трябвало да бъде транспонирана, е изтекъл на 30 юни 2009 г.

(¹) ОВ L 260, стр. 13.

Иск, предявен на 17 декември 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело С-601/10)

(2011/С 63/41)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: M. Patakia и D. Kukovec)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че като е сключила съгласно процедура за пряко договаряне и без предварително публикуване на обявление, обществени поръчки с предмет допълнителни услуги по вписване в кадастъра и в градоустройствения план, които не са се съдържащи в първоначалния договор на общините Vasiliki, Cassandra, Egnatia и Arethousa, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 8 и 11, параграф 3 от Директива 92/50/ЕИО (¹), както и по членове 20 и 31, параграф 4 от Директива 2004/18/ЕО (²);

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Според Комисията, като се има пред вид, че 1) като местни органи на управление горепосочените общини попадат в обхвата в понятието „възлагащи органи“ по смисъла на член 1, буква б) от Директива 92/50/ЕИО и на член 1, параграф 9 от Директива 2004/18/ЕО, 2) става въпрос за възмездни договори с предмет градоустройствени работи (член 8, във връзка с приложение IА, точка 12 от Директива 92/50/ЕИО и член 20, във връзка с приложение IIА, точка 12, от Директива 2004/18/ЕО) и 3) че прогнозната стойност на всяка от критикуваните обществени поръчки превишава прага, предвиден в член 7 от Директива 92/50/ЕИО и в член 7 от Директива 2004/18/ЕО, спорните обществени поръчки попадат в приложното поле на тези директиви.

- i) Нарушение на членове 8 и 11, параграф 3 от директива 92/50/ЕИО

Що се отнася до спорните обществени поръчки за допълнителни услуги, сключени от община Kassandra, Комисията отбелязва, че възлагащият орган е избрал процедура за пряко възлагане без предварително публикуване на обявление за обществена поръчка, докато за това не са били налице необходимите условия по членове 8 и 11, параграф 3, буква д) от Директива 92/50/ЕИО, съгласно които прилагането на тази процедура се допуска само по изключение и които са приложими към съответните обществени поръчки. По-конкретно за нито една от спорните допълнителни обществени поръчки за услуги не е изпълнено условието, което изисква да е налице непредвидено обстоятелство. Комисията подчертава освен това, че дори и условията, предвидени от разпоредбите, въвеждащи изключение, на член 11, параграф 3, буква д) от Директива 92/50/ЕИО, да са били изпълнени, стойността на възложените обществени поръчки за допълнителни услуги превишава прага от 50 % от стойността на първоначалната обществена поръчка, предвиден от директивата.

- ii) Нарушение на членове 20 и 31, параграф 4 от Директива 2004/18/ЕО

Що се отнася до спорните обществени поръчки за допълнителни услуги, възложени от общините Vasiliki, Egnatia и Arethousa, Комисията изтъква, че възлагащите органи са избрали процедура за пряко възлагане без публикуване на обявление за обществена поръчка, докато за това не са били налице необходимите условия по членове 20 и 31, параграф 4, буква а) от Директива 2004/18/ЕО, съгласно които прилагането на тази процедура се допуска само по изключение и които са приложими към съответните обществени поръчки. По-конкретно за нито една от спорните допълнителни обществени поръчки за услуги не е изпълнено условието, което изисква да е налице непредвидено обстоятелство. Комисията подчертава освен това, че дори и условията, предвидени от разпоредбите, въвеждащи изключение, на член 31, параграф 4, буква а) от Директива 2004/18/ЕО, да са били изпълнени, стойността на възложените обществени поръчки за допълнителни услуги, превишава прага от 50 % от стойността на първоначалната обществена поръчка, предвиден от директивата.

Що се отнася до твърдението на Република Гърция, съгласно което процедурата, избрана за възлагане на критикуваните обществени поръчки, е в съответствие с националната правна

уредба, която е била в сила към онзи момент, Комисията изтъква, че избраната процедура е в противоречие с Директива 92/50/ЕИО, която вече е била транспонирана в гръцкото законодателство към момента на възлагане на горепосочените обществени поръчки (както и с транспонираната впоследствие Директива 2004/18/ЕО). Във всички случаи Комисията изтъква, че разглежданата процедура не е била в съответствие и с посочената национална правна рамка.

Като се има пред вид, че държавите членки не могат да се позовават на вътрешно положение, за да оправдаят неизпълнението на свои задължения и срокове, предвидени в общностното право, Комисията преценява, че като не е приела и не е приложила ефикасно мерките, необходими за привеждане в съответствие с разпоредбите на общностното право, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по членове 8 и 11, параграф 3 от Директива 92/50/ЕИО, както и по членове 20 и 31, параграф 4 от Директива 2004/18/ЕО.

(1) ОВ L 209, стр. 1.; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50.

(2) ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116, поправка ОВ L 182; стр. 282.

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) (Обединеното кралство) на 5 януари 2011 г. — Daiichi Sankyo Company/Comptroller-General of Patents

(Дело C-6/11)

(2011/C 63/42)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Daiichi Sankyo Company

Отговорник: Comptroller-General of Patents

Преюдициални въпроси

1. Регламент 469/2009 (наричан по-нататък „Регламентът“) (1) признава наред с другите цели, посочени в съображенията, необходимостта от предоставяне на СДЗ от всяка държава членка на Общността на притежателите на национален или на европейски патент при едни и същи условия, както е посочено в съображения 7 и 8. При липсата на общностна хармонизация на патентното право, какво е значението на израза „продуктът е защитен с основен патент, който е в сила“ в член 3, буква а) от Регламента и какви са критериите за определяне на това?

2. В случай като настоящия, който се отнася до лекарствен продукт, включващ повече от една активна съставка, съществуват ли допълнителни или различни критерии за определяне дали „продуктът е защитен с основен патент, който е в сила“ съгласно член 3, буква а) от Регламента и при утвърдителен отговор — какви са тези критерии?
3. За да може комбинация от активни съставки, посочена в разрешение за пускане на лекарствен продукт на пазара, да бъде предмет на СДЗ, и предвид текста на член 4 от Регламента, изпълнено ли е условието продуктът да е „защитен с основен патент“ по смисъла на членове 1 и 3 от Регламента ако продуктът нарушава основния патент по националното право?
4. За да може комбинация от активни съставки, посочена в разрешение за пускане на лекарствен продукт на пазара, да бъде предмет на СДЗ и предвид текста на член 4 от Регламента, обстоятелството дали условието продуктът да е „защитен с основен патент“ по смисъла на членове 1 и 3 от Регламента е изпълнено, зависи ли от това дали основният патент съдържа една (или повече) претенции, които специално посочват комбинация от 1) клас от съставни части, които включват една от активните съставки в посочения продукт и 2) клас от допълнителни активни съставки, които може да са неопределени, но които включват другата активна съставка в посочения продукт; или е достатъчно основният патент да съдържа една (или повече) претенции, с които 1) се претендира клас от съставки, които включват една от активните съставки в посочения продукт и (2) се използва специализирана терминология, която в национален правен план, разширява обхвата на закрилата, за да обхване наличието на допълнителни неопределени активни съставки, включващи другата активна съставка в посочения продукт?

(¹) ОВ L 152, стр. 1.

Иск, предявен на 11 януари 2011 г. — Европейска комисия/Република Естония

(Дело C-16/11)

(2011/С 63/43)

Език на производството: естонски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Alcover San Pedro и Е. Randvere)

Отговорник: Република Естония

Искания на ищеца

— Да се установи, че Република Естония не е изпълнила задълженията си по Директива 2007/2/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2007 година за създаване на инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност (INSPIRE), пропускаяки да приеме всички необходими закони, подзаконови и административни разпоредби за транспониране на директивата или да съобщи посочените разпоредби на Комисията,

— да се осъди Република Естония да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на директивата във вътрешния правен ред е изтекъл на 15 май 2009 г.

(¹) ОВ L 108, стр. 1.

Определение на председателя на Съда от 1 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale della Campania — Италия) — Lucio Rubano/Regione Campania, Comune di Cusano Mutri

(Дело C-60/09) (¹)

(2011/С 63/44)

Език на производството: италиански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Определение на председателя на осми състав на Съда от 7 декември 2010 г. — (преюдициално запитване от Bezirksgericht Ried i.L. — Австрия) — Наказателно производство срещу Antonio Formato, Lenka Rohackova, Torsten Kuntz, Gardel Jong Aten, Hubert Kanatschnig, Jarmila Szabova, Zdenka Powerova, Nousia Nettuno

(Дело C-116/09) (¹)

(2011/С 63/45)

Език на производството: немски

Председателят на осми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 129, 6.6.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 30 ноември 2010 г. (преюдициално запитване от Juzgado Mercantil nº 1 de Santa Cruz de Tenerife — Испания) — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)/Magnatradings SL

(Дело C-387/09) (¹)

(2011/С 63/46)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ С 312, 19.12.2009 г.

**Определение на председателя на Съда от 8 декември
2010 г. — Европейска комисия/Кралство Дания****(Дело С-33/10) ⁽¹⁾**

(2011/С 63/47)

Език на производството: датски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от
регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 113, 1.5.2010 г.

**Определение на председателя на Съда от 23 ноември
2010 г. — Европейска комисия/Португалска република****(Дело С-208/10) ⁽¹⁾**

(2011/С 63/48)

Език на производството: португалски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от
регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 179, 3.7.2010 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 18 януари 2011 г. — Advance Magazine Publishers/СХВП — Capela & Irmãos (VOGUE)

(Дело T-382/08) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „VOGUE“ — По-ранна национална словна марка „VOGUE Portugal“ — Липса на реално използване на по-ранната марка — Член 43, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 63/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Advance Magazine Publishers, Inc. (Ню Йорк, Съединени американски щати) (представител: M. Esteve Sanz)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: J. Capela & Irmãos, L^{da} (Порто, Португалия)

Предмет

Жалба срещу Решение на втори апелативен състав на СХВП от 30 юни 2008 г. (преписка R 328/2003-2) относно производство по възражение между J. Capela & Irmãos, Lda и Advance Magazine Publishers, Inc.

Диспозитив

1. Отменя решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 30 юни 2008 г. (преписка R 328/2003-2)
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. Осъжда СХВП да понесе направените от нея съдебни разноски, както и тези на Advance Magazine Publishers, Inc.

⁽¹⁾ ОВ С 301, 22.11.2008 г.

Решение на Общия съд от 19 януари 2011 г. — Häfele/СХВП — Торсом Еуроге (Торсом)

(Дело T-336/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „Торсом“ — По-ранни словни марки на Общността и на Бенелюкс „ТОРСОМ“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство между стоките — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 63/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Häfele GmbH & Co. KG (Nagold, Германия) (представители: J. Dönch и M. Eck, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Торсом Еуроге (Heverlee, Белгия) (представител: P. Maeyaert, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 5 юни 2009 г. по преписка № R 1500/2008-2 относно производство по възражение между Торсом Еуроге NV и Häfele GmbH & Co. KG.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Häfele GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски, включително необходимите разноски, направени от Торсом Еуроге NV в производството пред апелативния състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП).

⁽¹⁾ ОВ С 256, 24.10.2009 г.

Определение на Общия съд от 12 януари 2011 г. — Terezakis/Комисия

(Дело T-411/09) ⁽¹⁾

(„Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Частичен отказ за достъп — Заявяна на обжалвания административен акт в хода на съдебното производство — Отказ за съобразяване на исканията — Липса на основание за постановяване на съдебно решение по същество“)

(2011/С 63/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ioannis Terezakis (Брюксел, Белгия) (представители: първоначално адв. В. Lombart, впоследствие адв. P. Synoikis, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn и C. ten Dam)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение на Комисията от 3 август 2009 г., с което на жалбоподателя е отказан достъп до някои части от писма, както и до приложенията към определени писма, разменени между Европейската служба за борба с измамите (OLAF) и гръцкото Министерство на икономиката и финансите относно данъчни нередности, свързани със строителството на летището в Срата, Атина (Гърция).

Диспозитив

1. Липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество по жалбата.
2. Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 312, 19.12.2009 г.

Жалба, подадена на 10 декември 2010 г. от Patrizia De Luca срещу Решение на Съда на публичната служба от 30 септември 2010 г. по дело F-20/06, De Luca/Комисия

(Дело T-563/10 P)

(2011/С 63/52)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Patrizia De Luca (Брюксел, Белгия) (представители: S. Orlandi и J.-N. Louis, avocats)

Други страни в производството: Европейска комисия и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

С настоящата жалба жалбоподателката иска от Общия съд:

— да отмени Решение на Съда на публичната служба от 30 септември 2010 г. (дело F-20/06, De Luca/Комисия), с което се отхвърля жалбата на жалбоподателката,

— да постанови ново решение, с което:

— да отмени решението от 23 февруари 2005 г. на Комисията на Европейските общности за назначаване на жалбоподателката на длъжност „администратор“, доколкото с него същата е класирана в степен А*9, стъпка 2,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателката изтъква две правни основания.

1. По първото правно основание, изведено от грешка при прилагането на правото, доколкото Съдът на публичната служба е приел за приложим член 12, параграф 3 от приложение XIII към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, когато тази разпоредба може да се прилага само при „наемането на работа“ на длъжностни лица, а в момента на назначаването ѝ жалбоподателката вече е имала качеството длъжностно лице.

— Жалбоподателката изтъква, че като е приел тази разпоредба за приложима, Съдът на публичната служба е определил неправилно материалния обхват на член 12, параграф 3 от приложение XIII към Правилника, като по

този начин е нарушил правилото за тълкуване, съгласно което всяка преходна законова разпоредба подлежи на стриктно тълкуване.

2. По второто правно основание, изведено от грешка при прилагането на правото, доколкото е отхвърлено възражението за незаконосъобразност на член 12, параграф 3 от приложение XIII към Правилника.

— Жалбоподателката изтъква, че прилагането на тази разпоредба е довело до нарушение на основния принцип за равно третиране на длъжностните лица и на принципа за право на кариерно развитие, доколкото жалбоподателката е класирана в по-ниска степен след успешно издържан конкурс за по-висока степен, докато успешно издържалите конкурс за преминаване в категория със степен В*10 са се ползвали от по-благоприятно третиране, доколкото са класирани в степен А*10.

— Жалбоподателката изтъква още, че Съдът на публичната служба е допуснал грешка при прилагането на правото, като е приел, че възражението за незаконосъобразност на член 5, параграф 2 и на член 12, параграф 3 от приложение XIII към Правилника имплицитно се базира на правното основание, изведено от нарушението на принципите на равно третиране, пропорционалност и задължението за мотивиране.

Жалба, подадена на 17 декември 2010 г. — Environmental Manufacturing/CXВП — Wolf (Изображение на главата на вълк)

(Дело T-570/10)

(2011/С 63/53)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Обединено кралство) (представители: S. Malynicz, barrister, и M. Atkins, solicitor)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Société Elmar Wolf, SAS (Wissembourg, Франция)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 6 октомври 2010 г. по преписка R 425/2010-2, и

— да се осъдят ответникът и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, изобразяваща главата на вълк за стоки от клас 7 — Заявка за марка на Общността № 4971511

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Френска фигуративна марка „WOLF Jardin“, регистрирана под №99786007 за стоки от класове 1, 5, 7, 8, 12 и 31; френска фигуративна марка „Outils WOLF“, регистрирана под № 1480873 за стоки от класове 7 и 8; международна фигуративна марка „Outils WOLF“, регистрирана под №154431 за стоки от класове 7 и 8; международна фигуративна марка „Outils WOLF“, регистрирана под № 352868 за стоки от класове 7, 8, 12 и 21

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението

Решение на апелативния състав: отменя решението на отдела по споровете

Изложени правни основания: Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав не е идентифицирал в рамките на класовете стоки, в които са регистрирани по-ранните марки, наличието на свързана подкатегория, която да може да се разглежда независимо от по-големия клас, като по този начин не установил, че е доказано, че марката е реално използвана само за част от стоките, за които е регистрирана.

Жалбоподателят твърди още, че обжалваното решение нарушава член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно идентифицирал съответния потребител, като погрешно заключил, че е налице релевантна връзка, и не приложил критерия за влияние върху икономическото поведение на съответния потребител и критерия, според който, за да бъде неправомерна, марката трябва да прехвърля определен имидж или да дава тласък на търговията със стоките на последващите ползватели на марката, какъвто не бил конкретният случай. Освен това апелативният състав не установил, че притежателят на по-ранната марка дори не претендирал правилно съответната вреда по член 8, параграф 5, а още по-малко доказал, че съществува вероятност такава да настъпи, и следователно не изпълнил задължението, свързано с доказателствената тежест.

Жалба, подадена на 16 декември 2010 г. — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik/CXВП — Impexmetal (FŁT-1)

(Дело T-571/10)

(2011/С 63/54)

Език на жалбата: полски

Страни

Жалбоподател: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (Kraśnik, Полша) (представители: J. Sieklucki, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Impexmetal S.A. (Варшава, Полша)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени изцяло решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 6 октомври 2010 г. по преписка R 1387/2009-1,

— да се осъдят ответникът и IMPEXMETAL S.A. да заплатят съдебните разноски, включително разноските, направени от жалбоподателя в производствата пред апелативния състав и пред отдела по споровете на СХВП.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „FŁT-1“ (заявка № 5026372) за стоки от клас 7

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: IMPEXMETAL S.A.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративни марки на Общността „FŁT“ и национални словни и фигуративни марки „FŁT“ за стоки от клас 7

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението и отхвърля заявката за някои стоки от клас 7.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата срещу решението на отдела по споровете.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009⁽¹⁾ поради неправилна преценка на сходството на конфликтните знаци; неотчитане на факта, че заявената марка е част от фирмата на жалбоподателя, която е използвана много преди момента на подаване на заявката и е обосновано с исторически съображения означение на жалбоподателя; също така неотчитане на дълготрайното и безконфликтно паралелно съществуване на заявената марка и марките, посочени в производството по възражение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, стр. 1).

**Жалба, подадена на 22 декември 2010 г. —
Wohlfahrt/CXВП — Ferrero (Kindertraum)**

(Дело T-580/10)

(2011/С 63/55)

*Език на жалбата: немски***Страни***Жалбоподател:* Harald Wohlfahrt (Rothenburg o.d. Tauber, Германия) (представител: Rechtsanwältin N. Scholz-Recht)*Ответник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Ferrero SpA (Alba, Италия)**Искания на жалбоподателя**

— да се отмени решението на отдела по споровете от 27 май 2009 г. (възражение № В 668 600) и решението на апелативния състав от 20 октомври 2010 г. по дело R 815/2009-4;

— да се разреши регистрацията на марката на Общността „Kindertraum“, № на регистрацията 2 773 059, за всички стоки от класове 16 и 28, посочени в заявката за регистрация;

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи*Заявител на марката на Общността:* жалбоподателят.*Марка на Общността, предмет на спора:* словната марка „Kindertraum“ за стоките от класове 15, 16, 20, 21 и 28.*Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението:* Ferrero SpA.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: общо 32 по-ранни марки, при някои от които думата „kinder“ е изобразена фигуративно, при някои е дума от словосъчетание, докато други се състоят единствено от тази дума, и по-конкретно италианската словна марка „kinder“ за стоки и услуги от класове 9, 16, 28, 30 и 42.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението и отхвърля заявката за регистрация.*Решение на апелативния състав:* отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, доколкото липсват доказателства за използването след изтичане на срока на допустимото използване по време на текущото производство по възражение. Формална липса на изложени мотиви на обжалваното решение, тъй като апелативният състав не се противопоставил по никакъв

начин на възражението за неправомерна регистрация на марката, изтъкнато в обосновката на жалбата и мотивирано подробно. По-нататък, неправомерната регистрация на марката, която била единствената цел на притежателя на марката, изтъкната в подкрепа на възражението, била да се монополизира във възможно най-голяма степен понятието „kinder“. Накрая, нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009, тъй като между конфликтните марки не съществува вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 23 декември 2010 г. — X Technology
Swiss/CXВП — Brawn (X-Undergear)**

(Дело T-581/10)

(2011/С 63/56)

*Език на жалбата: немски***Страни***Жалбоподател:* X Technology Swiss GmbH (Wollerau, Швейцария) (представители: Rechtsanwälte A. Herbertz и R. Jung)*Ответник:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Brawn LLC (Weekhawken, Съединени американски щати)**Искания на жалбоподателя**

— да се отмени Решение R 1580/2009-1 от 6 октомври 2010 г. на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели);

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи*Заявител на марката на Общността:* жалбоподателят.*Марка на Общността, предмет на спора:* словната марка „X-Undergear“ за стоките и услугите от класове 23 и 25.*Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението:* Brawn LLC.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: националната марка и марката на Общността „UNDERGEAR“ за стоките от клас 25.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.*Решение на апелативния състав:* отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, тъй като между конфликтните марки не съществува вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 17 декември 2010 г. — Aitic Penteo/CXВП — Atos Worldline (PENTEО)

(Дело T-585/10)

(2011/С 63/57)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Aitic Penteo, SA (Барселона, Испания) (представител: J. Carbonell, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Atos Worldline SA (Брюксел, Белгия)

Искания на жалбоподателя

— Да се измени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 23 септември 2010 г. по преписка R 774/2010-1 и да се допусне регистрацията на заявката за марка на Общността № 5480561

— При условията на евентуалност, да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 23 септември 2010 г. по преписка R 774/2010-1; и

— да се осъдят ответникът и другата страна в производството да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „PENTEО“ за стоки и услуги от класове 9, 38 и 42 — Заявка за регистрация на марка на Общността № 5480561

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словна марка „XENTEO“, регис-

трирана в Бенелюкс под № 772120 за стоки и услуги от класове 9, 36, 37, 38 и 42; международна словна марка „XENTEO“, регистрирана под № 863851 за стоки и услуги от класове 9, 36, 37, 38 и 42

Решение на отдела по споровете: уважава възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Жалбоподателят счита, че обжалваното решение нарушава: (i) член 14 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и на основните свободи, който забранява всякаква дискриминация и възлага задължение за равно третиране в съответствие със закона, (ii) член 9 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав не е взел предвид съществуването на поранни права на жалбоподателя, (iii) членове 75 и 76 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав е пренебрегнал фактите и доказателствата, които жалбоподателят е представил навреме, и (iv) член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав е допуснал грешка в преценката за съществуването на вероятност от объркване.

Жалба, подадена на 7 януари 2011 г. — Bank Melli Iran/Съвет

(Дело T-7/11)

(2011/С 63/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Bank Melli Iran (Техеран, Иран) (представители: L. Defalque и S. Woog, lawyers)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отменят параграф 5, раздел Б от приложението към Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 г. за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС ⁽¹⁾ и параграф 5, раздел Б от приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 г. относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 ⁽²⁾ и да се отмени решението, съдържащо се в писмото на Съвета от 28 октомври 2010 г.;

— да се обявят член 20, параграф 1, буква б) от Решение на Съвета от 26 юли 2010 г. ⁽³⁾ и член 16, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 961/2010 за незаконосъобразни и неприложими по отношение на жалбоподателя;

— да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски, свързани с настоящото обжалване.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

1. Първо правно основание, изведено от нарушение на член 215, параграфи 2 и 3 ДФЕС, както и на член 40 ДЕС, което представлява съществено процесуално нарушение, тъй като:

— Съветът ОВППС е приел ограничителните мерки без да остави каквато и да било възможност за преценка на Съвета;

— Решение 2010/413/ОВППС, на което се основава Регламент № 961/2010, е основано погрешно на член 29 ДЕС, тъй като то не определя подхода на Съюза по отделен въпрос от географско или тематично естество, както се изисква в член 29 ДЕС, а установява конкретни задължения за държавите членки и за лицата под тяхната юрисдикция;

— Регламент № 961/2010 не съдържа необходимите разпоредби по отношение на правните гаранции в нарушение на член 215, параграф 3 ДФЕС.

2. Второ правно основание, изведено от грешка на законодателя на Европейския съюз при избора на правно основание за обжалваното решение и обжалвания регламент, тъй като санкциите са приети срещу жалбоподателя и неговите филиали — юридически лица и недържавни образувания, които не са включени в списъка на Съвета за сигурност на ООН. В това отношение жалбоподателят твърди, че:

— въпреки че използването на член 29 ДЕС и член 215 ДФЕС като правно основание е обосновано, когато институциите на Съюза прилагат Резолюцията на ООН, то не е непременно обосновано, когато се приемат административни мерки като замразяването на финансовите средства на юридически лица и недържавни образувания;

— обжалваните актове е трябвало да бъдат приети въз основа на член 75 ДФЕС, като по този начин участва и Европейският парламент в рамките на процедурата за съвместно вземане на решения.

3. Трето правно основание, изведено от обстоятелството, че обжалваното решение и обжалваният регламент са приети в нарушение на принципите на равенство и недопускане на дискриминация, тъй като подобни решения са били приети на различно правно основание като например член 75 ДФЕС и следователно в рамките на правните гаранции, приети от Европейския парламент и Съвета, което не важи за обжалваните актове, засягащи жалбоподателя.

4. Четвърто правно основание, изведено от обстоятелството, че обжалваните актове са приети в нарушение на правото на защита на жалбоподателя и по-специално на неговото право на справедлив съдебен процес, тъй като:

— жалбоподателят не е получил никакво доказателство или документ в подкрепа на твърденията на Съвета, предвид факта, че направените през 2009 г. и потвърдени през

2010 г. допълнителни позовавания на Решението от 2008 г. са неточни, неясни и не дават възможност на жалбоподателя да отговори;

— на жалбоподателя са били отказани достъп до документите и право на изслушване;

— по отношение на обжалваните актове не са изложени достатъчно мотиви, което нарушава правото на жалбоподателя на ефективна съдебна защита.

5. Пето правно основание, изведено от обстоятелството, че по същите причини като посочените във връзка с четвъртото правно основание обжалваните актове представляват нарушение на принципите на добро управление и на оправданите правни очаквания.

6. Шесто правно основание, изведено от обстоятелството, че Съветът не е направил уведомление относно решението си, включително относно основанията за включването в списъка, в нарушение на член 36.3, като и на член 36.4 от Регламент № 961/2010, който предвижда преразглеждане на решението, когато има внесени възражения.

7. Седмо правно основание, изведено от явна грешка в тълкуването и злоупотреба с власт при прилагането на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 г. спрямо жалбоподателя, тъй като Съветът е направил погрешно тълкуване на член 20, параграф 1, буква б) от това решение, като е установил, че описаните в обжалваните актове дейности на жалбоподателя отговарят на условията, за да се считат за дейности, подлежащи на санкциониране.

8. Осмо правно основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност и на правото на собственост, тъй като Съветът не е взел предвид решението на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, което следва да има за резултат неприложимостта на член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 г.

(¹) ОВ L 281, стр. 81.

(²) ОВ L 281, стр. 1.

(³) Решение на Съвета 2010/413/ОВППС от 26 юли 2010 г. относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).

**Жалба, подадена на 7 януари 2011 г. — Iran Insurance/
Съвет**

(Дело T-12/11)

(2011/C 63/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Iran Insurance Company (Техеран, Иран) (представител: D. Luff, lawyer)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени точка 21 от буква Б на приложението към Решение 2010/644/ОВППС ⁽¹⁾ на Съвета от 25 октомври 2010 година и точка 21 от буква Б на приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 ⁽²⁾ на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран, както и да се отмени решението, съдържащо се в писмото на Съвета, получено на 23 ноември 2010 г.,
- да се постанови, че член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413/ОВППС ⁽³⁾ на Съвета от 26 юли 2010 година и член 16, параграф 2 и член 26 от Регламент № 961/2010 на Съвета не са приложими по отношение на жалбоподателя, и
- да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска на основание член 263 ДФЕС да се отменят точка 21 от буква Б на приложението към Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година, точка 21 от буква Б на приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и отмяна на член 16, параграф 2 и член 26 от Регламент № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година, в частта им, в която те се отнасят до жалбоподателя, както и да се отмени решението, съдържащо се в писмото на Съвета до жалбоподателя от 28 октомври 2010 г.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

На първо място, жалбоподателят твърди, че Общият съд е компетентен да разгледа точка 21 от буква Б на приложението към Решение 2010/644/ОВППС на Съвета и точка 21 от буква Б на приложение VIII към Регламент № 961/2010 на Съвета, както и решението от 28 октомври 2010 г. и съответствието им с общите принципи на правото на Европейския съюз.

Освен това конкретните мотиви за включване на жалбоподателя в списъка били неоснователни и изискванията на член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и на член 16, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 961/2010 на Съвета не били изпълнени. Трябвало да се постанови, че тези разпоредби не са приложими по отношение на жалбоподателя. Съветът допуснал явна фактическа и правна грешка. Следователно точка 21 от буква Б на приложението към Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година, както и точка 21 от буква Б на приложение VIII към Регламент № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година трябвало да бъдат отменени.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят също твърди, че регламентът от 2010 г. и решението от 2010 г. нарушават правото му на защита, и по-специално правото му на справедлив процес, тъй като Съветът не представил доказателства или документи в подкрепа на твърденията си за нарушения, както и че съдържащите се в регламента и решението от 2010 г. твърдения за нарушения са твърде неясни и неточни, поради което Iran Insurance Company не можело да предостави отговор по тях. На жалбоподателя бил отказан и достъп до документите, както и право да бъде изслушан. Това също представлявало нарушение на задължението за мотивиране.

Освен това член 24, параграф 3 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета изисквал Съветът да уведоми за решението си адресата на последното, като му го съобщи, заедно с основанията за включването му в списъка, а член 24, параграф 4 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета предвиждал възможност за преразглеждане на решението, ако са представени забележки. Съветът допуснал нарушение и на двете разпоредби. Тъй като текстът на член 24, параграфи 3 и 4 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета бил възпроизведен в член 36, параграфи 3 и 4 от Регламент № 961/2010 на Съвета, налице било нарушение и на тази разпоредба.

Жалбоподателят също твърди, че при преценката на положението на жалбоподателя Съветът нарушил принципа на добра администрация.

При преценката на положението на жалбоподателя Съветът нарушил и принципа на защита на оправданите правни очаквания.

Жалбоподателят твърди още, че Съветът нарушил правото на жалбоподателя на собственост и принципа на пропорционалност. Трябвало да се постанови, че член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и член 16, параграф 2 от Регламент № 961/2010 на Съвета не са приложими по отношение на жалбоподателя. Освен това, тъй като налагали забрана за сключването на договори за застраховане и презастраховане на всички ирански образувания, без да правят разлика между тях, член 12 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и член 26 от Регламент № 961/2010 на Съвета нарушавали и принципа на пропорционалност. Следователно трябвало да се постанови, че тези разпоредби също не са приложими по отношение на жалбоподателя.

Освен това жалбоподателят твърди, че Регламент № 961/2010 на Съвета нарушава член 215, параграфи 2 и 3 ДФЕС като правно основание за приемането му, както и член 40 ДФЕС.

Накрая, жалбоподателят твърди, че регламентът от 2010 г. и решението от 2010 г. са приети в нарушение на принципа на равенство и недопускане на дискриминация.

⁽¹⁾ Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 281, стр. 81).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, стр. 1).

⁽³⁾ Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).

Жалба, подадена на 7 януари 2011 г. — Post Bank/Съвет
(Дело T-13/11)
(2011/С 63/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Post Bank (Техеран, Иран) (представител: D. Luff, lawyer)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени точка 34 от буква Б на приложението към Решение 2010/644/ОВППС на Съвета ⁽¹⁾ от 25 октомври 2010 година и точка 40 от буква Б на приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 ⁽²⁾ на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран,
- да се постанови, че член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413/ОВППС ⁽³⁾ на Съвета от 26 юли 2010 година и член 16, параграф 2 от Регламент № 961/2010 на Съвета не са приложими по отношение на жалбоподателя, и
- да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска на основание член 263 ДФЕС да се отмени точка 34 от буква Б на приложението към Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година и точка 40 от буква Б на приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран, както и член 16, параграф 2 от Регламент № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година в частта, в която се отнасят до жалбоподателя.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

На първо място, жалбоподателят твърди, че Общият съд е компетентен да разгледа точка 34 от буква Б на приложението към Решение 2010/644/ОВППС на Съвета и точка 40 от буква Б на приложение VIII към Регламент № 961/2010 на Съвета, както и решението от 28 октомври 2010 г. и съответствието им с общите принципи на правото на Европейския съюз.

Освен това конкретните мотиви за включване на жалбоподателя в списъка били неоснователни и изискванията на член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и на член 16, параграф 2, букви а) и б) и параграф 4 от Регламент № 961/2010 на Съвета не били изпълнени. Трябвало да се постанови, че тези разпоредби не са приложими по отношение на жалбоподателя. Съветът допуснал явна фактическа и правна грешка. Следователно точка 34 от буква Б на приложението към Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година, както и точка 40 от буква Б на приложение VIII към Регламент № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година трябвало да бъдат отменени.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят също изтъква, че регламентът от 2010 г. и решението от 2010 г. нарушават правото му на защита, и по-специално правото му на справедлив процес, тъй като Съветът не представил доказателства или документи в подкрепа на твърденията си за нарушения, както и че съдържащите се в регламента и решението от 2010 г. твърдения за нарушения са твърде неясни и неточни, поради което Post Bank не могло да представи отговор по тях.

Освен това член 24, параграф 3 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета изисквал Съветът да уведоми за решението си адресата на последното, като му го съобщи, заедно с основанията за включването му в списъка, а член 24, параграф 4 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета предвиждал възможност за преразглеждане на решението, ако са представени забележки. Съветът допуснал нарушение и на двете разпоредби. Тъй като текстът на член 24, параграфи 3 и 4 от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета бил възпроизведен в член 36, параграфи 3 и 4 от Регламент № 961/2010 на Съвета, налице било нарушение и на тази разпоредба.

Жалбоподателят също твърди, че при преценката на положението на жалбоподателя Съветът нарушил принципа на добра администрация.

При преценката на положението на жалбоподателя Съветът нарушил и принципа на защита на оправданите правни очаквания.

Жалбоподателят твърди още, че Съветът нарушил правото на жалбоподателя на собственост и принципа на пропорционалност. Трябвало да се постанови, че член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета и член 16, параграф 2 от Регламент № 961/2010 на Съвета не са приложими по отношение на жалбоподателя.

Освен това жалбоподателят твърди, че Регламент № 961/2010 на Съвета нарушава член 215, параграфи 2 и 3 ДФЕС като правно основание за приемането му, както и член 40 ДФЕС.

На последно място, жалбоподателят твърди, че регламентът от 2010 г. и решението от 2010 г. са приети в нарушение на принципа на равенство и недопускане на дискриминация.

⁽¹⁾ Решение 2010/644/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година за изменение на Решение 2010/413/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 281, стр. 81).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007 (ОВ L 281, стр. 1).

⁽³⁾ Решение на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Жалба, подадена на 15 ноември 2010 г. — Psarras/ENISA

(Дело F-118/10)

(2011/С 63/61)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Aristidis Psarras (Хераклион, Гърция) (представители: E. Voigelot и S. Woog, avocats)

Ответник: Европейска агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA)

Предмет и описание на спора

От една страна, отмяна на решението за освобождаване на жалбоподателя от длъжността му на счетоводител в Агенцията и за назначаване на друго лице на същата длъжност. От друга страна, искане за изплащане на жалбоподателя на парично обезщетение за претърпените вреди в резултат на обжалваните актове и на тормоза, на който той претендира, че е бил жертва.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението от 7 февруари 2010 г. на управителния съвет на ENISA за незабавно освобождаване на жалбоподателя от длъжността му на счетоводител в Агенцията и за назначаване на друго лице на длъжността счетоводител за неопределен срок,
- да се отмени като подготвителен акт приложение 1 към посоченото по-горе решение от 7 февруари 2010; това приложение 1 е предложението на изпълнителния директор на управителния съвет да възложи на друго лице да изпълнява постоянно функциите на счетоводител и да освободи жалбоподателя от изпълнение на функциите му на счетоводител,
- доколкото е необходимо, да се отмени решението от 1 март 2010 г., прието от изпълнителния директор в съответствие с горното да преназначи жалбоподателя на нова длъжност съгласно член 7 от Правилника,
- в резултат от отмяната на тези актове жалбоподателят да бъде възстановен на длъжността счетоводител на Агенцията,
- да се осъди ENISA да заплати на жалбоподателя сумата от 10 000 EUR като обезщетение, от една страна, за претърпяната в резултат на обжалваните решения вреда и, от друга страна, за неимуществените вреди, претърпени поради психическия тормоз, на който той е бил жертва като си запазва правото в хода на производството да увеличи претенцията си,
- да се осъди ENISA да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 19 ноември 2010 г. — Cocchi и Falcione/Комисия

(Дело F-122/10)

(2011/С 63/62)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Giorgio Cocchi (Wezembeek-Oppeem, Белгия) и Nicola Falcione (Брюксел, Белгия) (представители: S. Orlandi и J.-N. Louis, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Предмет и описание на спора

Отмяна на решението за оттегляне на предложение за прехвърляне на пенсионните права на жалбоподателите, което вече е прието от тях.

Искания на жалбоподателите

- Да се отмени решението от 12 февруари 2010 г., с което се „отменя“ приетото от г-н Falcione на 9 октомври 2009 г предложение от 16 септември 2009 г. за прехвърляне на пенсионните му права на основание на член 11, параграф 2 от Приложение VIII към Правилника за длъжностните лица,
- да се отмени решението от 23 февруари 2010 г. с което се „отменя“ приетото от г-н Cocchi на 10 ноември 2009 г предложение от 13 октомври 2009 за прехвърляне на пенсионните му права на основание на член 11, параграф 2 от Приложение VIII към Правилника за длъжностните лица,
- да бъде осъден ответникът за заплати 200 000 EUR на г-н Falcione и 50 000 EUR на г-н Cocchi;
- да се осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 26 ноември 2010 г. — Labiri/ЕИСК

(Дело F-124/10)

(2011/С 63/63)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Vassiliki Labiri (Брюксел, Белгия) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и E. Marchal, avocats)

Отговорник: Европейски икономически и социален комитет

Предмет на производството

Отмяна на решението за приключване без провеждане на по-нататъшна административна проверка вследствие на жалба за психически тормоз, подадена от жалбоподателя.

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението от 18 януари 2010 г. на Генералния секретар на Европейския икономически и социален комитет да бъде повдигано никакво обвинение срещу началника на отдела на жалбоподателя и за приключване, без провеждане на по-нататъшна административна проверка, на производството, образувано съвместно от Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите въз основа на жалба за психически тормоз;

— да се осъди Европейския икономически и социален комитет да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 30 декември 2010 г. — Mora Carrasco и др./Парламент

(Дело F-128/10)

(2011/C 63/64)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Aurora Mora Carrasco и др. (Люксембург, Люксембург) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и E. Marchal, avocats)

Отговорник: Европейски парламент

Предмет на производството

Отмяна на решенията да не бъдат повишавани в длъжност жалбоподателите в рамките на процедурата за повишаване 2009.

Искания на жалбоподателя

— да се отменят решенията на Европейския парламент те да не бъдат повишавани в длъжност в рамките на процедурата за повишаване 2009;

— да се осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

<u>Известие №</u>	Съдържание (<i>продължение</i>)	Страница
2011/С 63/60	Дело T-13/11: Жалба, подадена на 7 януари 2011 г. — Post Bank/Съвет	32
Съд на публичната служба на Европейския съюз		
2011/С 63/61	Дело F-118/10: Жалба, подадена на 15 ноември 2010 г. — Psarras/ENISA	34
2011/С 63/62	Дело F-122/10: Жалба, подадена на 19 ноември 2010 г. — Cocchi и Falcione/Комисия	34
2011/С 63/63	Дело F-124/10: Жалба, подадена на 26 ноември 2010 г. — Labiri/ЕИСК	34
2011/С 63/64	Дело F-128/10: Жалба, подадена на 30 декември 2010 г. — Mora Carrasco и др./Парламент	35

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

